

Stud. Jur.

Nr. 1
Marts 2024
79. årgang

1903
JURIDISK
DISKUSSIONSKLUB

TEMA **STUD. JUR GÅR
INTERNATIONALT!**

UDGIVER

Juridisk Diskussionsklub
Karen Blixens Plads 7
DK-2300 København S

E-mail: stud.jur@jdku.dk

REDAKTION

Redaktør: Tobias Mallet
Lea Lauritzen

Ekstern redaktion: Rasmus Andersen
Gustav Røggild
Mahdi Ebadi-Deljoujin
Oskar Bloksgaard
Mathilde Bloch
Sine Madsen
Akina Masaki

DESIGN

Akkurat

TRYK

All Graphic
Oplag: 3200

Stud.Jur.

Om bladet

Stud.Jur. udsendes af Juridisk Diskussionsklub i samarbejde med Det Juridiske Fakultet ved Københavns Universitet til samtlige studerende og ansatte.

Citering mv.

Citering og anden gengivelse af uddrag fra Stud.Jur. må gerne ske, blot det sker i overensstemmelse med lov om ophavsret og med tydelig kildeangivelse.

Generelt

Materiale, kommentarer samt ris og ros kan sendes til stud.jur@jdku.dk
Afmelding: Send en e-mail med navn og adresse til stud.jur@jdku.dk

Tryk & Papir

Stud.Jur. er produceret under miljøvenlige forhold og trykt efter den internationale standard for miljøledelse. Stud.Jur. er trykt på papir, som er PEFC certificeret.

Hvad vil du være?

Det vigtigste er, at du bliver til det bedste i dig selv. Og det kan du som stud. jur. hos os i en juridisk mesterlære af højeste karat.

Du er tæt på klienter og partnere - og vi støtter udlandsrejser, uddannelse og udvikling. Vi er der for hinanden, og der er højt til loftet, så du kan gå større ud ad døren, end du kom ind. Og blive til det bedste i dig selv. Vi glæder os til at høre fra dig.

Velkommen til Lassen Ricard.

LASSEN RICARD

INDHOLD

Leder	s. 5
Forkvindemeddelelse	s. 6
Folkerettens blik på krigen i Gaza og anklagen om folkedrab	s. 7
Den gode, den onde og den humanitære ret – om Israel-Hamas konflikten	s. 12
Spøtspørgsmål	s. 17
Besparesernes bitre eftersmag	s. 20
Stud.jur i udenrigstjenestens navn	s. 26
Historien bag Udbyttesagen	s. 30
Gamle våben slår også ihjel	s. 33
Guld fra gemmerne	s. 37
Den nye bestyrelse	s. 40
Roma o Morte	s. 46
Temaug	s. 50
Den første jurabar	s. 53
FC Culpa	s. 56
Støttemedlemmer	s. 58
Bestyrelsen	s. 59

LEDER

Hov, var det fuglesang, du hørte? Lidt mere post i postkassen end der plejer? Jo, den er god nok; det er blevet forår, og årets første udgave af Stud. jur er ankommet. Elvira Pitzner er kommet hjem fra en forlænget sommer i Dubai, og du er kommet hjem fra en lang, velfortjent vinterferie, måske endda JD's skitur.

Det kan også være, at du har lagt mærke et nyt ansigt i bylinen til denne leder; det er Lea Lauritzen. Måske du har læst med, når hun har skrevet om VM i Qatar, koranafbrændinger eller samtykkeloven? Nu er hun redaktør på bladet og glæder sig til at bidrage med et friskt pust til studenterjournalistikken på det juridiske fakultet.

Du åbner op for et blad, som bærer præg af, at vi på redaktionsgangen har vendt blikket ud mod den store verden, vi er så tæt forbundne med. Stud. jur går internationalt! I den tid vi lever i, bliver vi tvunget til at tage stilling til verdenen omkring os. Det kan være spændende, det kan være nervepirerne, og det kan være smerteligt.

Du skal blandt andet læse om dine medstuderendes udenlandsophold, konflikten mellem Israel og Palæstina og den internationalt omspændende udbyttesag.

Læn dig tilbage, smid benene op på ottomanen og nyd læsningen.

Mange redaktionelle hilsner fra

Tobias Mallet og Lea Lauritzen
Stud.Jur. Redaktører

Kære medstuderende og ansatte ved Det Juridiske Fakultet...

JD's position og historie forpligter et højt ambitionsniveau, hvilket i den grad afspejles i den tilgang og energi, den nye bestyrelse allerede har grebet opgaven med. Vi skal både udvikle og forbedre på vores faglige og sociale arrangementer, sikre at de mange nye tiltag, der er blevet startet de seneste par år, videreføres og fastetableres og være kreative omkring, hvad vi kan skabe og tilbyde vores medlemmer udover det, vi allerede gør.

Jurabar - en ældgammel og stolt JD-institution - er under komplet nytænkning og renovering. Allerede to uger efter vi konstituerede bestyrelsen har Jurabar fået garderobe og fadøl, en ny rumfordeling og alkoholfri øl. Jurabar skal være et sted for både dem, der trænger til en øl efter undervisning såvel som dem, der trænger til at slippe sig løs på dansegulvet. Vi skal have skabt nogle hyggeligere rammer, flere aktiviteter, temaer, initiativer, som gør, at Jurabar bliver ved med at være et sted, der samler en bred skare af jurastuderende fredag efter fredag.

JD's Temauge og JD's Kaffepause bliver begge afholdt for anden gang dette semester, og koncepterne er blevet finjusteret med nøjsomhed og kærlighed for at sikre, at de arrangementer vi skaber og som vores medstuderende elsker ikke bare er gode ideer, men er holdbare koncepter, der succesfuldt kan afholdes i de næste mange år, uden medvirken fra de oprindelige stiftere. Sidste år afholdt vi med stor succes for første gang JD's Temauge med straf som fokus, i år forventer vi en lige så stor succes med Temaugen om menneskerettigheder, der fik flere ansøgere end sidste år, og som sætter ny standarder for de faglige ambitioner for Temaugen.

JD's Kaffepause kommer i dette semester til at tilbyde alt fra en dialog om det selskabsretlige med Jesper Lau Hansen, fakultets historie og marxistisk retsteori med Rasmus Grønved Nielsen samt en diskussion på engelsk om retlige institutioner i EU med Shai Dothan. Vores mål er at understøtte et fagligt diversitetsstudiemiljø.

Alt tegner godt – den nye JD-bestyrelse er energisk i et sjældent set omfang, og det har allerede materialiseret sig i årshjul for alle posterne, nye arrangementer og et livligt første bestyrelsesmøde. Det bliver et travlt og sjovt og spændende bestyrelsesår og jeg glæder mig helt vildt.

Forkvinde
Hannah Tholstrup

Folkerettens blik på krigen i Gaza og anklagen om folkedrab

SKREVET AF
Akina Ørum Masaki

Krigen i Gaza har fyldt det danske og internationale mediebillede i månedsvis. Både i konventionelle medier men så sandelig også på sociale medier. Mit Instagram-feed har aldrig set så mange opslag om en konflikt før - heriblandt grusomme billeder af krigens realitet.

For nogle måneder siden begyndte jeg at se, at Instagrams brugere anklagede Israel for at begå folkedrab. Inden længe hørte man samme anklage i Københavns gader til de mange demonstrationer, der har været siden krigens begyndelse. Folket var enige. Israel begår folkedrab mod den palæstinensiske befolkning. Men jeg måtte stoppe op – for er folkedrab ikke et juridisk begreb? Man er nu engang jurastuderende og tillægger ordenes betydning vægt. Så kom anklagen fra Sydafrika. Den internationale domstol i Haag (ICJ) skulle tage stilling til, om Israel begår folkedrab under folkedrabskonventionen. Krigen er nu blevet til et retligt anliggende. Den 26. januar 2024 traf ICJ afgørelse om seks midlertidige foranstaltninger, herunder at Israel skal forbedre den humanitære situation i

Gaza, straffe folk, som opfordrer til folkedrab og undlade at ødelægge beviser for folkedrab. Domstolen har ikke taget stilling til, om der er begået folkedrab. Indtil videre har den blot fundet, at der foreligger et tilstrækkeligt grundlag til nærmere at undersøge Sydafrikas påstand.

Med anklager om folkedrab i folkemunde og med en verserende sag for ICJ herom, måtte jeg gøre mig selv kloge på, hvad folkedrab juridisk set – og helt nøgternt – er for en størrelse. Heldigvis havde lektor ved Københavns Universitet, Amnon Lev, tid til at tale med mig.

Hvad er folkedrab?

"Helt overordnet kan man sige, at folkedrab er en systematisk politik, der sigter på at udrydde en civilbefolkning. Det kan gøres på forskellige vis. Folkedrabskonventionen opregner de forskellige måder, det kan ske på. Det afgørende er imidlertid forsættet til at udrydde en civilbefolkning, som adskiller folkedrab fra forbrydelser mod menneskeheden."

Hvad er hovedargumenterne for at dømme en stat for folkedrab?

"Det kommer an på sagens omstændigheder. For eksempel vil man skulle se på, hvordan man har gennemført de militære aktioner, og hvordan der er blevet bombet, med hvilken grad af præcision, dvs. i sidste ende også med hvilke typer af bomber. Det er ligeledes helt centralt, om man har afskåret civilbefolkningen fra basale fornødenheder, og om man har tilladt nødhjælp at komme igennem. Disse forhold kan udgøre krigsforbrydelser, men det afgørende spørgsmål i forhold til folkedrab er som sagt, om der er forsæt til at udrydde en civilbefolkning."

I forbindelse med den versende sag for ICJ blev udtalelser fra den israelske forsvarsminister brugt som argument for, at der er tale om et folkedrab.

Han har blandt andet sagt "We are fighting against animals. This is the ISIS of Gaza. This is what we are fighting against... Gaza won't return to what it was before. There will be no Hamas. We will eliminate everything." Hvor stærkt er det argument i forhold til at bevise forsæt til at begå folkedrab?

"Han (Israels forsvarsminister, Yoav Gallant) spiller en rolle i forhold til hvordan krigen bliver udkæmpet fra israelsk side, og han sidder i krigskabinetet, og det kan tillægges vægt, at han er forsvarsminister. Men udtalelserne må skulle kunne afspejle en systematisk politik med forsæt om at udrydde civilbefolkningen."

"Man skal kunne vise, at der er et systematisk forsøg på at trænge civilbefolkningen sammen på en måde som er til fare for deres overlevelse. Det er vigtigt, hvad Israel gør i forhold til civilbefolkningen – ikke (kun) hvad der bliver sagt."

Befolkningen i Gaza er blevet bedt om at evakuere områder flere gange, og en stor del opholder sig nu sydpå omkring Rafah. Israel har nu krævet gidslerne løsladt, ellers vil man starte en landoffensiv.

Hvilken betydning har det for vurderingen af anklagen om folkedrab?

"Det forhold at man beder civilbefolkningen at evakuere bestemte områder harmonerer som udgangspunkt ikke særlig godt med ideen om, at man ønsker at udrydde civilbefolkningen. Det spiller dog en rolle, om de områder, som de sendes til, faktisk er sikre. Er det ikke tilfældet, bliver det vigtigt, i hvilket omfang og med hvilken frekvens, der er bombardementer. Man vil her skulle vurdere, om evakueringen i virkeligheden er udtryk for en systematisk politik, der sigter på at samle civilbefolkningen et sted, hvor

de er særligt udsatte, hvorefter man angriber dem eller nægter dem adgang til basale fornødenheder som vand og elektricitet.”

Det lader til, at det er systematikken er afgørende?

”En række af de ting, som kan være acceptable under den humanitære folkeret, kommer formentlig også til at spille ind i vurderingen af, om de indgår i et systematisk forsøg på at udrydde en civilbefolkning. Men det er også vigtigt at være opmærksom på, om civile tab – det, vi kalder collateral damage (folkeretligt begreb – jeg ved det lyder grumt) – er uundgåeligt i en krigssituation. Det betyder ikke, at alt er tilladt. Der er ingen tvivl om, at der er begået krigsforbrydelser. Spørgsmålet er, om der er begået folkedrab.”

Under den humanitære folkeret kan det være lovligt at angribe civile mål, hvis de anvendes militært. Israel har været kritiseret for at have angrebet fx hospitaler. Hvad lægger man konkret vægt på i afvejningen af, om der er sket brud på folkeretten i den forbindelse?

”Det har betydning, hvor vigtigt det militære mål er. Eksempelvis var det velkendt, at Al Shifa hospitalet for 10 år siden var Hamas’ operationelle hovedkvarter. Det ser ikke ud til, at det bruges til det formål længere, og dermed ikke længere er et vigtigt militært mål. Spørgsmålet er her, om de israelske styrker vidste eller burde have vidst dette.

Derudover har det betydning, om der lides et urimeligt stort tab. Og hvordan man bomber, herunder om det præcisionsbomber. Et andet spørgsmål er også, om man går fysisk ind med soldater. I sidstnævnte tilfælde udsætter man sig selv for at lide tab men giver samtidig bedre mulighed for at sondre mellem civile og militære mål og dermed mindske de civile tabstal. Det har været et kritikpunkt af Israel, at man ikke har brugt fysiske landtropper. Det er altså en afvejning mellem flere hensyn”

Har det betydning for vurderingen af, om der er tale om folkedrab, at civile mål uden tilstrækkelig militær betydning er blevet angrebet?

”Som udgangspunkt ikke. Den humanitære folkeret anerkender, at beslutninger i en krig træffes i lyset af den viden, man havde på det pågældende tidspunkt. Holder man sig imidlertid i forsætlig uvidenhed, er det selvfølgelig noget andet. Forsæt til udryddelse kræver dog andet og mere end at man ikke tjekker ordentligt. Man begår ikke folkedrab af vanvare. Et folkedrab udsøger sig jo netop civilbefolkningen som offer.”

Er det problematisk, at folk bruger ordet folkedrab i forbindelse med krigen, selv om det ikke er slået fast, at det egentlig er tilfældet?

"Jeg forstår, hvorfor folk bruger ordet folkedrab på den måde – som en moralsk kvalifikation, der udtrykker den højeste grad af fordømmelse. Det er både uundgåeligt og forståeligt. Ikke-jurister har jo ikke samme forhold til juridiske begreber. Men det er en moralisme, som en jurist ikke rigtig kan tillade sig.

Det, der særligt kendetegner juraens tilgang er, at vi ikke fordømmer krig så meget som vi forsøger at regulere den. Det er i en vis forstand paradoksalt, man forsøger at regulere krig. Det gør vi ved at trække grænser ved at sige, hvad man må og ikke må - og krigens regler tillader meget, men den tillader ikke alt.

Det her er måske den første krig i Mellemøsten, hvor den offentlige stillingtagen bestemmes af, hvad der sker på de sociale medier. Det betyder, at det bliver endnu sværere at trænge igennem med en nøgtern juridisk vurdering. Billederne gør, at man får et helt andet forhold til krigen. Der er ikke nogen tvivl om, at den eksposering, der er sket på sociale medier, har spillet en rolle for, hvordan folk har reageret."

Okay. Det er kompliceret. Og der er rigtig mange følelser i spil. Selv eksperten anerkender, at den nøgterne juridiske vurdering er svær – særligt med den eksposering krigen har haft på sociale medier. Det er eksplicit og kommer helt tæt på og på en måde, som vi ikke har set før. Jeg må i hvert fald anerkende, at jeg stadig sidder tilbage med en følelse af, hvor trist det hele egentlig er.

Selv om jeg kom for at blive klogere på juraen og den objektive vurdering, må jeg indrømme, at den virkelighed, som er genstand for den juridiske vurdering, er frygtelig og vanvittig svær at forholde sig nøgternt til.

Job i Bech-Bruun?

Måske er det netop dig, vi mangler

Vi søger løbende nye dedikerede medarbejdere med stort personligt drive og høj faglighed.

Bech-Bruun er en af landets førende full-service advokatvirksomheder. Hos os bliver du del af en dynamisk virksomhed med høje ambitioner, flad struktur og en uhøjtidelig omgangstone. Og du får din daglige gang på en af Københavns bedste adresser på vores helt nye kontor på Nordø i Nordhavn.

Se ledige stillinger på [bechbruun.com/karriere](https://www.bechbruun.com/karriere), send en uopfordret ansøgning eller tilmeld dig vores jobagent.

MØD OS PÅ
JD'S KARRIEREDAG
9. APRIL

Den gode, den onde og den humanitære ret

- hvordan retten fordrejer vores forståelse af Israel-Hamas konflikten, hvis vi bruger den som moralsk kompas

Inden vi går ind i den specifikke disciplin, er vi først nødt til at ridse international ret op fra et politisk perspektiv. Som det beskrives af diplomat og professor i international ret M. Koskeniemi, befinder alle internationale regler sig på et spektrum mellem at være konkret og idealistisk. Konkret regulering legaliserer blot staternes adfærd uden at forsøge at ændre den. Den idealistiske regulering stræber derimod efter at ændre adfærden. Balancen mellem at legalisere det, der er og det, der bør være.

Udfordringen med konkret regulering er selvsagt, at den ikke i sig selv regulerer; den legaliserer bare staternes adfærd og skjuler dem bag et slør af legalitet. Problemet med idealistisk regulering er, at der endnu ikke er fundet naturprincipper for juraen. Intet er objektivt korrekt. Når regler bygger på et "bør", kan staterne derfor bare være uenige. Dermed undgår international ret ikke politik; Den bliver aldrig neutral eller objektiv. Den afspejler enten staternes adfærd og deres subjektive politik eller en juridisk idealisme, der også udtrykker subjektiv politik.

Politikken i en væbnet konflikt kan simplificeres ned til spørgsmålet: "Helliger målet midlet?" I hvilket omfang en krigsfører er villig til at påføre mennesker lidelse i forfølgelsen af militær succes, er en subjektiv, politisk beslutning. På den ene ende af spektret kan de krigsførende være fuldstændig ligeglade med menneskelig lidelse, mens de på den anden ende kan undlade at forfølge selv det vigtigste militære mål af hensyn til det mindste humanitære hensyn. Som en lille sjov øvelse kan man her forsøge at placere USA, der startede en krig i Mellemøsten, som slog 4,5 millioner mennesker ihjel, i jagten på en terrorgruppe, hvis dødeligste angreb slog under 3000 mennesker ihjel.

Hvis den humanitære folkeret afspejler en anden afvejning end krigsførerens, kan denne betragte disciplinen som en illegitim begrænsning af retten til selvforsvar. Dette betyder dog ikke nødvendigvis, at den humanitære folkeret altid ignoreres. I visse tilfælde kan krigsforbrydelser mobilisere en alliance, som krigsføreren frygter, hvilket kan understøtte overholdelse. Det er dog vigtigt at bemærke, at efterlevelsen i så fald stadig er drevet af militære hensyn eller egeninteresse. Disciplinen har ikke fået krigsføreren til at ændre politik.

Hvad mere er, så bliver alliancer ikke konsekvent mobiliseret ved krænkelse af disciplinen; Reaktionen på krigsforbrydelser afspejler politiske tilhørsforhold. Således at Vesten f.eks. reagerer voldsommere på Hamas' og Ruslands krigsforbrydelser end Israels og USAs. På den måde bliver den del af den humanitære ret, der overholdes, den der afspejler internationale aktørers politik. Enten politikken af den krigsførende, eller politikken af en (militær) magt, stærk nok til at få den krigsførende til at rette ind. Krigsretten overholdes ikke for krigsrettens skyld; Derfor kan en idealistisk disciplin ikke gennemtvunge medmenneskelighed, når (militær)magterne ikke ønsker det.

Ud fra dette perspektiv kan man stille spørgsmålet, om disciplinen overhovedet er i stand til at mindske menneskelig lidelse. Hvis den ikke kan gennemtvunge en bestemt politik, kan den så overhovedet have effekt? Svaret er heldigvis ja. Men det fører os imidlertid til en ny sontring.

Disciplinen kan opdeles i restriktive og ikke-restriktive regler. De restriktive regler påbyder i visse tilfælde den krigsførende at nedprioritere militære mål af hensyn til at mindske menneskelig lidelse. F.eks. ved forbud mod bestemte typer våben eller mål. Hvis den krigsførende allerede undlod at gøre dette, fordi den betragtede det som forkert, afspejler den restriktive regel blot krigsførerens politik. Den er konkret og har ingen faktisk effekt. Hvis ikke, er den idealistisk og skal derfor bakkes op af alliancer eller lignende for at sikre efterlevelse.

I Israel-Hamas-konflikten er idealistiske regler svage. Set fra Hamas' perspektiv står de over for en klart overlegen militærmagt, der har erklæret hensigt om at "eliminere" dem. Derfor er truslen om en potentiel mod-alliance, der reagerer på krigsforbrydelser, ikke en reel bekymring for gruppen. Fra Israels perspektiv har de opbakning fra Vesten, uanset talrige og vedvarende krigsforbrydelser. Selv nu hvor ICJ har fundet folkemord er plausibelt, oplever Israel fortsat støtte. "Visse vasse" tænker Mette Frederiksen, imens dødstallet runder 30.000. Så hvorfor skulle Israel lade sig begrænse af restriktive regler?

Det bringer os til de ikke-restriktive regler. Disse regler tillader forfølgelsen af militære mål i det omfang, den krigsførende ønsker det. Potentielt med gennemgående indifferens over for menneskelig lidelse. Det kan virke mærkeligt, at sådanne regler skulle reducere menneskelig lidelse, men i virkeligheden er det netop denne tilgang, der afspejler størstedelen af reglerne i den humanitære folkeret - den pragmatiske tilgang.

Når man ser på de fire Geneve konventioner, sædvaneretten mv. kan landvindingerne for humanitære folkeret deles op i tre grupper, på baggrund af deres umiddelbare karakter: (1) ikke-restriktive, (2) vagt restriktive og (3) klart restriktive regler. Som alt andet, er denne opdeling voldsomt forsimplet, da mine redaktører var så urimelige ikke at give min artikel 50 sider.

Den første gruppe, er bl.a. oprettelsen af Rød Kors og behandlingen af syge og sårede. Disse regler mindsker menneskelig lidelse, men afholder ikke parterne fra at gøre alt i deres magt for at vinde. Ordningen er bare et plaster på såret; ikke er forbud imod det, og kan derfor overholdes af ren og skær egeninteresse. I nogle tilfælde indeholder disse regimer også klare forbud mod at afskære humanitær støtte som militærstrategi. Disse regler falder ned i gruppe 3, som diskuteres nedenfor. Den vigtige pointe er her: Man kan lave regler, der ændrer parternes adfærd, uden at dette kræver en forandring i deres politik.

Den anden gruppe, er bl.a. proportionalitetskravet. Denne regel kan synes restriktiv, men det er vigtigt at holde sig for øje, at reglen om proportionalitet ikke selv definerer, hvad der er proportionelt. Juraen bestemmer ikke i sig selv udfaldet. Reglen skal derfor udfyldes af staternes politik, om hvad de synes, der er legitimt. På den måde gennemtvinger reglen ikke en politik af medmenneskelighed. Den bestemmer bare ordene, som staterne skal bruge, når de taler om deres adfærd. Proportionalitetskravet er med andre ord konkret. Den afspejler blot staternes politik og har ikke i sig selv nogen politisk effekt på prioriteringen af menneskelig lidelse.

Den tredje gruppe er bl.a. forbuddet mod at gå efter civile. Sådanne klare forbud kan umiddelbart synes at påbyde en politik af medmenneskelighed, da de pålægger den krigsførende at nedprioritere militære mål, hvis det kræver brug af visse (umenneskelige) metoder. Det lyder dejligt medmenneskeligt, og man har helt lyst til at putte sig i dynen og drikke te ved tanken om de søde krigsførende, der sympatisk holder sig tilbage.

Problemet er, at det en illusion. De klare forbud afspejler ikke en nedprioritering af militære mål af hensyn til menneskelig lidelse. De afspejler snarere fraværet af et militært formål. I en traditionel konflikt mellem to suveræne magter, hvor magtfordelingen er delvist symmetrisk, er der ingen mening i at anvende disse metoder. Hvis den ene side begynder at gå efter civile og andre 'beskidte' våben, kan den anden bare følge trop. Krigsførerens chance for at vinde har ikke ændret sig, kun omfanget af menneskelig lidelse.

Det er den gensidige risiko, der holder parterne i skak, ikke en af juraen introduceret medmenneskelighed. Det, juraen har tilføjet, er at være et sprog, der gør det muligt at finde en ordning, som begge parter finder fordelagtig. Noget, der ændrer parternes adfærd, uden at dette kræver en forandring i deres politik. Selv de klare forbud, påbyder ikke en bestemt politik, og er dermed ikke reelt restriktive i en traditionel konflikt.

Det bringer os til den asymmetriske krig mellem Israel- og Hamas. Her står en lille, dårligt trænet militærgruppe overfor et af verdens mest magtfulde militære. Hamas taber alle dage i ugen, og frygter derfor ikke modreaktionen ved brugen af ukonventionelle metoder. Derimod har det klare militære formål for Hamas at anvende sådanne metoder ved f.eks. at tage gidsler. Det kan dæmpe Israels bombing af Gaza og bruges i forhandlinger. Civile immunitet er således i Israels interesse, men ikke i Hamas'. Forbuddet bliver derfor restriktivt for Hamas.

Ud fra den pragmatiske logik burde vi derfor legalisere det. Ikke fordi vi støtter det, det tager disciplinen slet ikke stilling til, men fordi det potentielt kan mindske de civiles lidelse. Hvis man lovliggjorde det, kunne man med inspiration fra krigsfangernes rettigheder (PoWs) kræve værdig behandling og bevis på liv. Regler, der ikke vil begrænse Hamas' forfølgelse af militære mål, men som kunne mindske lidelsen. I værste fald vil det ikke gøre nogen forskel. Forbuddet har helt åbenlyst ikke afholdt Hamas fra at tage gidsler. Lovliggørelsen vil ikke afholde Israel fra at modkæmpe det.

Hvis en pragmatisk tilgang virkelig er bedst til at mindske menneskelig lidelse, hvorfor tillader man så ikke ukonventionelle metoder? Fraværet af pragmatisme fjerner ethvert incitament for ukonventionelle krigsførende til at begrænse sig i forhold til disciplinen. Det giver ikke mening at forbyde det, fordi man fordømmer det, da disciplinen jo nemlig forsøger ikke at være idealistisk. Hertil afspejler forskellen i metoder alene forskellen i magtforhold. Begge sider har brugt alt, hvad der har været dem tilgængelige. Hvorfor tillade det ene og forbyde det andet? Legalisering udelukker jo ikke fordømmelse.

Når det hele virker lidt ulogisk, bør alarmklokkerne ringe. Som bekendt er international ret ikke objektiv, men udtryk for politik. Når den ikke konsekvent og systematisk søger at mindske menneskelig lidelse, må det være fordi, det ikke er politikken bag disciplinen. Derimod er der ét hensyn, der konsekvent varetages. Hensynet til de store militærmagter og deres allierede. Magter som USA, der bag et slør af legalitet, kan slå millioner af uskyldige civile ihjel i jagten på selv de mindste militære mål. Imens kan den råbe op og pege fingre af svage militære magter, der bruger ukonventionelle som deres eneste tilgængelige mulighed.

Man skal være velkommen til at fordømme den ene, den anden eller den tredje part i Israel-Hamas-konflikten. Men husk på, at det er din politiske overbevisning. Ikke en objektiv sandhed. Hvis din holdning læner sig op af den humanitære folkeret, læner den sig op af de store militære magters interesser. Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at den er forkert, men som med enhver anden politik, vil jeg forbeholde mig retten til at være uenig.

Spot spørgsmål

Spot spørgsmål er taget på Temauge, hvor vi har talt med deltagere og arrangører for at få en finger på menneskeretspuls. Konceptet er stadig det samme. Vi stiller spørgsmål, dine medstuderende svarer og du lærer dem bedre at kende. Du kommer til at møde Louis, Akina Nikoline og Nicolai, som alle har brugt 3 intensive dage i menneskerettens tegn. God fornøjelse.

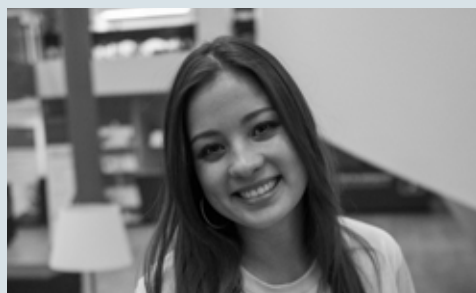

Spot-spørgsmål

Nicolai van Schaik
- 4. Semester

- 1** Hvilket indslag i Temaugen har du glædet dig mest til og hvorfor? Jeg har glædet mig til debatten om EU-domstolen og Menneskerettighedsdomstolens aktivistiske og dynamiske fortolkningsstil, som jeg selv har arrangeret. Det er et spændende problemfelt, som udfordrer danske forfatningstraditioner og trækker på retsfilosofiske ideer.
- 2** Hvis du skulle undvære en menneskeret sikret af EMRK, hvilken skulle det være? Retten til
- 3** Har du været, eller skal du på udveksling? I givet fald hvor og hvorfor? Jeg planlægger at tage på udveksling på kandidaten. Tankerne er mange, men jeg har heldigvis et par år til at få hold på dem.

Akina Ørum Masaki
- 8. Semester

- 1** Hvilket indslag i Temaugen har du glædet dig mest til og hvorfor? Det første indslag, der skal give en retshistorisk og retsfilosofisk indflyvning til menneskerettighederne. Årsagen er, at indslaget giver en god grobund for at forstå menneskerettigheder, herunder hvilke historiske omstændigheder, der har affødt tankerne om menneskerettigheder, og hvad disse tanker indebærer.
- 2** Hvis du skulle undvære en menneskeret sikret af EMRK, hvilken skulle det være? Retten til ytringsfrihed. Ej jokes - snakker for meget til at undvære den.
- 3** Har du været, eller skal du på udveksling? I givet fald hvor og hvorfor? Ja! Jeg skal til Hong Kong efter sommerferien. Hong Kong er pissefedt jo.

Louis Burnett Borggaard
- 2. Semester

- 1** **Hvilket indslag i Temaugen har du glædet dig mest til og hvorfor?**
Anden dagen hvor Udrejsecenter Sjælsmark skal besøges. Det er et meget specielt besøg, og også tankevækkende hvordan vi behandler udlændinge. Det er samtidig vigtigt for jurastuderende at forholde sig til hvordan den lovgivning som bliver lavet, og de menneskerettigheder som danner en grundlæggende ramme, ser ud i "praksis". At det er på godt og ondt.
- 2** **Hvis du skulle undvære en menneskeret sikret af EMRK, hvilken skulle det være?**
Jeg vil mene at jeg kan undvære retten til asyl, fordi jeg lever i et privilegeret dansk samfund. Det vil forhåbentligt ikke være mig som har behov for den rettighed.
- 3** **Har du været, eller skal du på udveksling? I givet fald hvor og hvorfor?**
Det er måske en omgang for tidligt i mine overvejelser, men jeg tænker at jeg skal på 5.semester. Ligepræcis hvor har jeg absolut ingen ide om endnu, men måske London.

Nikoline Bartholdy Spanggaard
- 8. Semester

- 1** **Hvilket indslag i Temaugen har du glædet dig mest til og hvorfor?**
Klart hele anden dag, hvor vi tog på Udrejsecenter Sjælsmarken og forinden have et oplæg med Jens Elo om de menneskeretlige problemstillinger i relation hertil. Besøget på udrejsecenteret var en helt særlig oplevelse, hvor vi fik lov til med egne øjne at betragte både det fysiske sted, som man ellers kun høre beskrevet, men også mulighed for at tale med de mennesker, som til dagligt arbejder inden for de juridiske rammer og dermed inden for de menneskeretlige problemstillinger, som vi – særligt på baggrund af Jens Elos oplæg – havde med i baghovedet.
- 2** **Hvis du skulle undvære en menneskeret sikret af EMRK, hvilken skulle det være?**
Det er mega umuligt at svare på, men for mig personligt må det nok være at give afkald på forsamlingsfriheden. Der findes tusinde tilfælde, hvor rettigheden er fuldstændig uundværlig, men i mangel af den (og forudsat, at det kun er mig der mister retten) kan jeg heldigvis søge til andre midler
- 3** **Har du været, eller skal du på udveksling? I givet fald hvor og hvorfor?**
Jeg planlægger at tage enten på udveksling eller på et praktikophold næste semester, så det hele er stadig uafklaret. Kunne blive alt muligt fra Budapest til Kina eller Taiwan

Bespargelsernes bitre eftersmag Hvordan SKAT og Forsvaret blev nedbrudt

SKREVET AF
Sine Madsen

Vicestatsminister og forsvarsminister Troels Lund Poulsen har indrømmet, at det var et kollektivt svigt, da skiftende regeringer på 10 år gennemførte systematiske nedskæringer af forsvaret. Hans udtalelse kommer i kølvandet på et kasseeftersyn sidste år, der påviste behovet for en "genopretning af forsvarets fundament" efter flere år med konstante krav om besparelser inden for Forsvaret. Men Forsvaret er langt fra den eneste søjle i vores velfærdsstat, der over en længere årrække roligt men effektivt er blevet nedbrudt. Daværende finansminister Bjarne Corydon, der også selv var en central person bag beslutninger om at effektivisere SKAT, har været ude at sige, at det var et kollektivt ansvar for skatteministre, finansministre og departementschefer.

Nedbrydningen af SKAT

Det hele begyndte tilbage i 2005, da VK-regeringen ledet af statsminister Anders Fogh Rasmussen ønskede at effektivisere SKAT for at reducere de offentlige udgifter. Den daværende skattedirektør Ole Kjær havde sammen med Skatteministeriet i 2006 udarbejdet en spareplan, der blev bakket op af Dansk Told og Skatteforbund. Imidlertid konkluderede konsulentfirmaet Boston Consulting Group i en analyse, der var blevet bestilt af Finansministeriet, at der kunne skæres 1.000 stillinger, og dette kunne gennemføres på 3-4 år i stedet for de oprindeligt planlagte 5-6 år. Formanden for Dansk Told og Skatteforbund, Jørn Rise, og skattedirektør Ole Kjær protesterede imod analysen, men deres indvendinger blev afvist af Finansministeriet, som Ole Kjær senere forklarede til Undersøgelseskommissionen om SKAT.

I 2012 mente regeringen, at besparelserprocessen gik for langsomt, og som følge heraf bad de McKinsey og Co., om at udarbejde en rapport, der skulle dokumentere, at der var mulighed for yderligere besparelser på 1 mia. kr. i SKAT. Efterfølgende udarbejdede McKinsey og Co. en rapport, der netop påviste dette, og på den baggrund iværksatte den daværende skatteminister en fyringsrunde i SKAT. Jørn Rise fra Dansk Told og Skatteforbund advarede endnu engang om, at SKAT var på vej imod en katastrofal udvikling, men hans advarsel blev afvist af skatteministeriets departementschef Jens Brøchner, fordi besparelser er et grundvilkår.

På baggrund af besparelserne blev SKAT's ejendomsvurderingssystem skrottet i 2013, gældsinddrivelsen brød sammen i 2015, og samtidig fik formodede svindlere udbetalt 12,7 mia. kr. i udbytteskattesagen. Først på dette tidspunkt begyndte erkendelsen om, at der var blevet skåret for hårdt i skatteforvaltningen at indfinde sig på Christiansborg. Det førte til iværksættelsen af en omfattende genopbygningsproces, som på få år har ført til, at skattevæsenet nu har højere omkostninger og flere medarbejdere end før den store spareøvelse blev igangsat. Den danske skatteforvaltning er nu den dyreste i Norden, og skatteministeriet estimerer, at det vil tage yderligere flere år at genopbygge skatteforvaltningen.

Gentagelsen ved Forsvaret

På samme måde som med SKAT begyndte Forsvarets nedtur, da beslutningen om at anvende 2,7 mia. kr. til skattelettelser blev truffet. Som følge heraf fik konsulentfirmaet McKinsey og Co. til opgave at analysere, hvordan der kunne opnås effektiviseringer for 2,7 mia. kr. De udarbejdede en budgetanalyse, der viste, at disse besparelser kunne opnås gennem "effektiviseringer og bedre ressourceudnyttelse".

Efter Ruslands invasion af Krim i 2014 opfordrede de konservative til at revidere forsvarsforliget og øge bevillingerne til Forsvaret. Dette blev imidlertid afvist af daværende forsvarsminister Nicolai Wammen (S), nuværende finansminister, der udtalte, at det var en rigtig dårlig idé at skære ned på skoler, sygehuse og ældreomsorg for at give flere penge til Forsvaret.

I 2016 indgik Venstre-regeringen en bred aftale om at indkøbe 27 F-35-jagerfly til en værdi af 20 mia. kr. uden at have afsat midler til købet. Finansministeriet anmodede derfor konsulentfirmaerne Boston Consulting Group (der også tidligere havde udarbejdet rapporter, der lå til grund for besparelserne i SKAT) og Struensee og Co., om at lave en budgetanalyse, der skulle vise, hvor der yderligere kunne spares 1 mia. kr. mere. Disse konsulentfirmaer præsenterede herefter budgetanalysen, der, som ønsket, viste, at der var mulighed for at spare mellem 855 og 1.135 millioner kroner mere i Forsvaret.

Et nyt forsvarsforlig i 2018 resulterede i en øget tildeling af midler til forsvar, men samtidig blev Forsvaret pålagt at gennemføre effektiviseringer svarende til 991 mio. kr., som ifølge beregningerne fra de to konsulentfirmaer skulle være mulige. Først efter konstateringen sidste år, der viste, at Forsvaret var i så dårlig stand, traf regeringen beslutningen om at rulle besparelserne tilbage og tilføre Forsvaret 38 mia. kr. Der blev også indgået en ny forsvarsforligsaftale, som sigter mod at øge den årlige udgift til Forsvaret med 19 milliarder og tilføre Forsvaret 143 milliarder over en periode på 10 år.

Hvordan kunne det ske?

I begge tilfælde med Forsvaret og SKAT endte det i et næsten totalt sammenbrud, hvorefter den siddende regering sammen med Folketinget måtte sætte genopretningsplaner i gang, der medførte, at udgifterne til både SKAT og Forsvaret blev meget højere, end før de store sparemanøvrer blev sat i gang. Men hvordan kunne nedbrydningen af to vigtige søjler, der bærer vores velfærdsstat, ske? Jørgen Grønnegård, professor emeritus i offentlig forvaltning og forfatter til en bog om forløbet vedrørende SKAT, ser det som to fuldstændigt ens forløb. Han forklarer, at både SKAT og Forsvaret har befundet sig langt nede på listen over områder, som vælgerne mener, der burde investeres i. De løbende systematiske analyser af vælgernes prioriteter har altid placeret sundhedsområdet og politiet øverst, mens Forsvaret har ligget i bunden. Dette har ført til, at politikerne indtil konflikten i Ukraine ikke har haft meget interesse i Forsvaret. De gjorde kun det absolut nødvendige af hensyn til samarbejdet med NATO – noget som også er blevet kritiseret af NATO.

Jørgen Grønnegård fremhæver især, at de måder, hvorpå de skiftende regeringer – anført af Finansministeriet – har brugt de store konsulentfirmaer som McKinsey og Co. og Boston Consulting Group på, er fuldstændigt sammenlignelige. Disse to konsulentfirmaer har spillet afgørende roller i den sørgelige historie, der førte til både SKAT og Forsvarets sammenbrud. I begge tilfælde blev konsulenterne instrueret i at identificere besparelser for et angivet beløb, og det gjorde de så imod et pænt honorar.

Signe Vikkelsø, der er professor på CBS med ekspertise inden for organisationsændringer og forandringsledelse, påpeger, at de betydelige forandringer i SKAT og Forsvaret konsekvent er blevet præsenteret som effektiviseringer, stordriftsfordele og bekæmpelse af bureaukrati. Disse begreber anvendes, fordi de er vanskelige at argumentere imod, og konsulentfirmaer bruges ofte til at blåstemple de beløb, som regeringen har fastsat på forhånd og ønsker besparelser for. Derudover ligger der i sådanne projekter ofte en meget stor skepsis hos politikerne og i embedsværket overfor de mennesker, der arbejder med opgaverne til dagligt. I stedet for at tage dialogen med de ansatte foretrækker de, hvis man kan finde 2-3 milliarder, og så får de McKinsey og Co. til at træde til. Denne tilgang er ikke blot kortsigtet men også kynisk, og vidner om en tankegang, hvor målet helliger midlet.

VILTOFT'S SPECIALEPRIS

Lykke Hansen & Gjedde-Nielsen Prisen

Hos VILTOFT har vi stiftet en specialepris med henblik på hvert år at anerkende den eller de studerende, der har skrevet det bedste kandidatspeciale inden for entreprenør-, udbuds- eller voldgiftsret, som er vores primære fagområder.

Priskomiteéen uddelte i 2023 specialeprisen til advokatfuldmægtig Mads Kastrup-Larsen og advokatfuldmægtig Mads Welcher for specialet "Entreprenørprojektering efter AB 18 § 17", og vi inviterer nu til ansøgninger om dette års pris.

Næste ansøgningsfrist er 1. oktober 2024 for specialer bedømt i perioden 1. oktober 2023 til 30. september 2024.

Du kan læse mere om VILTOFT's specialepris og læse Mads og Mads' prisvindende speciale på vores hjemmeside: www.viltoft.dk/specialepris.

VILTOFT er et af landets førende advokatfirmaer inden for entreprenør-, udbud og voldgift.

"A powerhouse within in the industry"
Chambers Europe

VILTOFT

GOTHERSGADE 109 | 1123 KØBENHAVN K | WWW.VILTOFT.DK

Stud.Jur. 1–25

Stud.jur. i udenrigs- tjenestens navn

SKREVET AF
Mathilde Bloch

Har du nogensinde drømt om at bruge dine juridiske evner i en international, udenrigspolitisk kontekst? Er du nysgerrig på diplomati og fremmelse af danske interesser? Og drømmer du om at komme ud og se verdenen? Så kunne et udenrigspraktikophold under jurastudiet i høj grad være noget for dig. Læs med i nedenstående, når Stud.jur. dykker ned i, hvad det vil sige at tage på ambassadepraktik, hvordan du finder og søger en stilling, og hvad to jurastuderende, som selv har været afsted, kan give dig af tips og tricks med på vejen.

Alternativet til udveksling

Du har med sikkerhed hørt på ét eller andet tidspunkt i løbet af din studietid, hvor fedt det er at tage på udvekslingsophold. Hvor interessant det er at studere i et fremmed land, tale et andet sprog og stifte bekendtskab med et nyt retssystem. Rigtigheden heraf tror jeg da slet heller ikke, du skal være i tvivl om, men vidste du, at udveksling ikke er den eneste måde at tilføje sin juridiske uddannelse et enestående internationalt perspektiv på? Vidste du, at der faktisk findes en måde hvorpå, du kan rejse til omtrent lige dét verdenshjørne, du lyster, og opleve dansk regulering og udenrigsagendaer i praksis, ja sågar være ét af de individer, som bidrager til at fremme danske interesser på den store, globale verdensscene, alt sammen imens du passer dine juridiske studier? Det er der nemlig mulighed for ved at tage på et praktikophold i udenrigstjenestens navn, og i det følgende skal du høre om, hvad et sådant praktikophold indebærer, hvordan du kommer afsted og hvorfor det kan blive en af de bedste beslutninger, du kommer til at træffe for dig selv.

Hvad er udenrigspraktik?

Lad os begynde med det basale. Udenrigspraktik er et udlandsophold i uddannelsesøjemed, hvor du som studerende, rejser til en af Udenrigsministeriets (UM) faste

repræsentationer ude i verdenen og arbejder dér som praktikant i seks måneder. Du indgår under opholdet som en fast del af repræsentationens medarbejder-team og har som praktikant din daglige gang blandt Danmarks ambassadører, generalklausuler, attachéer, rådgivere og andre indsigtfulde diplomater. Som praktikant har du en masse hatte på, og alt efter hvilken slags praktikstilling du bestrider, får du lov at prøve kræfter med en alsidig opgaveportefølje. Hver ambassade ansætter nemlig som oftest en håndfuld forskellige praktikanter til at varetage forskellige danske interesser. Typisk vil repræsentationen have praktikanter, som er ansat til at bidrage til varetagelsen af politiske, økonomiske og forsvarsanliggender, praktikanter som beskæftiger sig med områderne for kultur og public diplomacy (red. den danske stats indsatser for at kommunikere danske synspunkter og politikker til udenlandske befolkninger) samt praktikanter, som har fokus på presse, kommunikation og marketing. Dette er blot et par eksempler på praktikstillinger, som UM tilbyder, og alt efter hvilken repræsentation du søger, vil der være bred mulighed for at beskæftige sig med alle relevante spændingsflader fra klima til teknologi. Og det bedste ved det er, at en jurastuderende kan udgøre en værdifuld kandidat til en større del af disse stillinger, end man umiddelbart skulle tro.

Ikke blot for cand.scient.pol.'erne

Det er nemlig ikke kun statskundskabsstuderende og IBP'ere, som kan nyde godt af et udenrigspraktikophold. Juridiske egenskaber og viden om reguleringsværktøjer, statslig institutionel organisering og supranationale forhold gennemsyrligt utvivlsomt samtlige aspekter af den danske udenrigstjenestes officielle ærinder, og en jurastuderende som praktikant kan derfor være til stor fordel for de enkelte ambassader. Men det er ikke blot ambassaderne, som høster frugten. Du får som jurastuderende også et kæmpe sæt udenrigspolitiske værktøjer med hjem fra praktikopholdet, som du kan bruge resten af din tid på studiet for ikke at tale om din fremtidige, juridiske karriere. Som praktikant på en ambassade kommer du til at få førstehåndserfaring med internationale relationer, geopolitik, diplomati og innovation som intet udvekslingsophold eller KU-valgfag nogensinde ville kunne have givet dig, og dette er blot de akademiske fordele. Erfaring med at bo i et andet land i et halvt år, stå over for nye, daglige udfordringer på et andet sprog og lære at kommunikere med nye kollegaer, statsfolk og NGO'er bevirker ligeledes, at du tager en kæmpe håndfuld personlige erfaringer med hjem fra opholdet, som kan lære dig utroligt meget om dig selv. Og denne del af dit praktikophold er mindst lige så værdifuld som din faglige udvikling.

Verden er din østers

Så hvor kan du egentlig komme hen på dit praktikophold? Det forekommer fristende at påstå, at der er frit valg på alle hylder. Danmark har intet mindre end 67 forskellige ambassader i hele verdenen såvel som 16 generalkonsulater og 7 innovationscentre, og de modtager næsten alle sammen praktikanter. Så om du er mest til gåture langs Seinen og pain un chocolat i Paris eller foretrækker skyskrabere og kinesisk nytår ved Nanjing Lu i Shanghai, kommer dette ingen dage til at blive et problem; du har rige muligheder for at finde en repræsentation, som passer perfekt til netop dig. Gennem UM kan du sågar søge praktik på en multilateral repræsentation såsom FN-mission i New York eller NATO-repræsentation i Bruxelles. Der er således brug for dygtige, danske praktikanter på tværs af hele kloden og de diplomatiske drømme er inden for rækkevidde, det er bare om at gå i gang med at jage dem.

Hvordan søger jeg en praktikplads?

Nu hvor du er blevet klogere på, hvad et udenrigspraktikophold er, og hvor du kan komme afsted, er det blevet tid

til at takle hvordan-aspektet, af det udenrigspolitiske praktikeventyr. Det kan virke uoverskueligt at vide, hvor man som studerende skal begynde med at søge sin praktikstilling, og det er formentlig heller ingen overraskelse, at der er en masse praktiske forhold forbundet med at realisere opholdet, så snart man har landet stillingen. Et godt sted at starte er på UM's hjemmesider, da det er hér, praktikstillingerne bliver slået op løbende for de enkelte repræsentationer. Hvis du eksempelvis er interesseret i at komme i praktik på den danske ambassade i Tokyo, skal du derfor tilgå hjemmesiden japan.um.dk hvor du vil finde en underside med de praktikstillinger, som netop den japanske repræsentation tilbyder.

En ambassade har typisk mellem 1-7 praktikpladser og ansøgninger til forårssemesteret har oftest frist d. 1. september året forinden, mens ansøgninger til efterårssemesteret normalvis har frist d. 1. marts samme år. Hver enkelt repræsentations hjemmeside vil have tilgængelig information om kravene til ansøgeren. Typiske krav er, at kandidaten er tilmeldt en højere uddannelsesinstitution, har fast bopæl i Danmark og kan sikkerhedsgodkendes af de danske myndigheder. Der findes ligeledes informationer om, hvilke kvalifikationer repræsentationen gerne ser i kandidaten, såsom stærke analytiske eller kommunikative evner, kendskab til visse computerprogrammer, sprogkvalifikationer osv. Der findes herudover praktiske informationer om arbejdstider og opgaver, bolig, refusion af udgifter under opholdet og mere til. Endvidere finder du på repræsentationens hjemmeside de specifikke krav til din ansøgning, herunder hvad din motiverede ansøgning skal indeholde, om du skal inkludere CV og anbefalinger, samt hvem ansøgningen skal sendes til mv.

Hvis din ansøgning har vakt interesse hos repræsentationen, vil du herefter blive inviteret til en samtale, og såfremt du skulle være så heldig at få tilbudt praktikpladsen begynder dernæst en noget mere praktisk proces. Du skal sikkerhedsgodkendes af PET, ansøge om visum, få planlagt et projektorienteret forløb med KU, hvis du ønsker, at dit ophold skal kunne merit-overføres, eller alternativt skal du søge om orlov fra din uddannelse. Du skal herudover have arrangeret bolig, fly, forsikringer og eventuelt vacciner, og selvom det lyder som et stort arbejde, så bliver du utvivlsomt taknemlig for, at du har gennemført det, når du står på din første arbejdsdag på ambassaden og skal til at påbegynde din uddannelses største eventyr.

Maries historie

Stud.jur. Marie Borrisholt Grevsen var afsted på praktikophold på den danske ambassade i Abu Dhabi, på tredje semester af kandidatuddannelsen som politisk praktikant.

Marie fandt sin praktikplads på fae.um.dk efter at have hørt om muligheden gennem en tidligere kollega.

Marie er én af de dygtige og ambitiøse jurastuderende, som har gennemført et udenrigspraktikophold. Hun valgte at søge et praktikophold på den danske ambassade i Abu Dhabi som følge af en eventyrlyst og en appetit på at blive udfordret på andre parametre end blot juraen; og så skal jeg da heller ikke lyve – det var en kærkommen pause fra KUA, lyder det fra Marie; Det havde længe været en drøm for mig at afprøve ambassadelivet, hvor der er en anden form for 'action' i sikkerhedspolitik og politisk arbejde generelt [...] Jeg havde et stort behov for at blive kastet lidt på dybt vand igen og teste mig selv i en ny kontekst og nye discipliner. Marie har ligeledes i høj grad kunne bruge sin erfaring fra praktikopholdet i de juridiske studier og arbejdet herhjemme; Jeg har helt klart taget et bredere udsyn med mig, både i min faglige og personlige udvikling. At blive sat i en ny kontekst og andre alsidige opgaver gjorde, at jeg ikke længere bare kunne henholde mig til juraen og køre derudaf, som jeg plejede, men at jeg måtte trække på mine problemløsningskompetencer og angribe opgaverne lidt bredere.

Marie oplevede desuden, at opholdet bidrog til at udvikle hendes sprogkunderskab samt gav hende øvelse i klientservicefunktion for ambassadøren samt den omgang med det diplomatiske netværk, man oplever som praktikant.

De største fordele ved praktikopholdet var for Marie de værdifulde venskaber og erfaring, hun fik med i bagagen; Det er selvfølgelig også et stort plus på CV'et – men det er simpelthen, fordi man bliver et robust menneske med den slags erfaringer, tilføjer Marie. Som de største ulemper ved opholdet fremhæver Marie de mange, lange arbejdstider, som kan følge med en praktikantstilling, som tilmed er ulønnet; Dét har Udenrigsministeriet regnet den ud. Ellers har jeg svært ved overhovedet at finde ulemper. Måske at det kræver en del arbejde at komme afsted.

Afslutningsvist lyder rådet fra Marie til den jurastuderende, som overvejer et praktikophold i udenrigstjenesten; GØR DET. Og når du så er afsted, så sig ja til de oplevelser og muligheder, som der opstår. Derudover synes jeg, at man skal huske på at få indrettet sig i en ægte hverdag – og ikke stresse over, at man ikke er ude at rejse og opleve hver weekend. Det kræver meget energi at tilpasse sig en ny kultur og et fuldtidsarbejde.

Mathildes historie

Stud.jur. Mathilde Bloch, din artikelforfatter, var afsted på praktikophold hos den danske Techambassade i Silicon Valley, Californien på femte semester af bacheloruddannelsen som tech-praktikant.

Mathilde fandt sin praktikplads på techamb.um.dk

Jeg drog mod tech- og innovations-mekkaet, Silicon Valley, i det solrige Californien på næstsidste semester af min bachelor for at gennemføre et udenrigspraktikophold, og det er noget af det bedste, jeg har gjort for mig selv og min uddannelse. Jeg har altid været fascineret af teknologiudvikling og den vigtige mission der ligger i den retlige regulering heraf. Særligt i en tid hvor AI, blockchain og kvanteteknologi rykker vores samfundsgrænser dagligt. Da jeg lærte, at Danmark havde åbnet en techambassade dedikeret til danske indsatser i den globale debat om teknologiudviklingens konsekvenser, et stenkast fra en af mine yndlingsbyer i hele verden, San Francisco, så vidste jeg, at jeg ville over Atlanten og hjælpe til, og det kunne kun gå for langsomt!

Praktikstillingen og den faglige erfaring jeg opnåede under opholdet, er blevet uvurderlig for den måde jeg tænker, arbejder og løser konflikter på i mit daglige liv som jurastuderende. I Silicon Valley lærte jeg virkelig, hvad det vil sige at løbe stærkt; besøg hos tech-industriens største stakeholders, Elon Musks multimilliard-opkøb af Twitter (red. X), foredrag på Stanford University og tæt samarbejde med ambassadøren løb alt sammen af stablen inden for mine første par uger på ambassaden. Der er fart på i UM, og som praktikant lærer man i høj grad, hvordan man holder hovedet koldt og arbejder som en del af et team. Disse færdigheder har jeg, lige siden jeg kom hjem, kunne bruge i alt fra aflevering af mine eksaminer på KU til juridisk opgaveløsning på mit studiejob.

Foruden at få min horisont udvidet inden for udenrigspolitik og public diplomacy handlede praktikopholdet også i høj grad for mig om personlig udvikling. Det gør uendelig meget for et ungt menneske at rejse væk fra trygge Danmark og finde sig selv i nye uvante situationer og lære at navigere gennem disse. Man lærer utroligt meget om sig selv, når man tager på udlandsophold, og det er én af grundene til, at jeg bare synes, man skal komme afsted.

Ligesom Marie synes jeg, at én af de største fordele ved praktikholdet var de bekendtskaber, man stiftede undervejs og det netværk, man formåede at bygge op, selvom man var mange tusind kilometer væk hjemmefra. Hvad angår ulemperne må jeg ligeledes fremhæve de lange arbejdsdage og til tider barske deadlines og projekter, som krævede små mirakler for at kunne lykkes i tide. Men det var en del af oplevelsen og bestemt noget, der får én til at vokse som individ. Og så var det jo det hele værd, når man i weekender og ferier kunne tage på eventyr med sine medpraktikanter og udforske alt, hvad Californien havde at byde på af surfing, vandring, natte- og kulturliv.

Et udenrigspraktikophold er en fantastisk mulighed for at komme ud og være stud.jur. i den store verden på, og jeg kan kun anbefale dig at tage afsted, hvis du har mod på nye udfordringer, er klar på at lære en masse om den danske udenrigstjeneste og ikke mindst en masse om dig selv.

Historien bag Udbyttesagen

Den danske statskasse blev udsat for skattesvind i perioden 2012-2015, hvilket resulterede i et tab hos staten på 12,7 milliarder kr.

Men hvordan gik det til, at et netværk af kriminelle svindlere de danske – samt flere europæiske landes – skattemyndigheder i flere år uden at blive opdaget? Og hvad har konsekvenserne været i en af danmarkshistoriens største svindelsager?

SKREVET AF

Madhi Ebadi Deljoujin

Baggrunden for Udbyttesagen

Den 31. juli 2015 fik Skat et tip fra de britiske skattemyndigheder om den igangværende svindel med udbytteskatterne. Skat valgte at gå ud i offentligheden med sagen sammen med Statsadvokaten for Økonomisk Kriminalitet (SØIK), d. 25. august. De oplyste på det tidspunkt, at Skat havde lidt et tab på 6,2 milliarder kroner – det beløb viste sig senere hen at udgøre under halvdelen af det endelige tab.

SØIK får i september og oktober samme år retskendelser til ransagninger og beslaglæggelser hos Retten i Lyngby. Der bliver gennemført ransagninger i London og Hamburg, og der bliver beslaglagt penge i flere banker. Siden afsløringen har den danske stat anlagt flere hundrede civile søgsmål i et forsøg på at få pengene tilbage.

Retssagerne er dog ikke gratis. Et estimat fra staten viser, at den forventede omkostning til blandt andet advokatregninger vil ligge på 4,3 mia. kroner. Staten forventer dog også at få mellem 8,5-9,5 mia. kroner tilbage i statskassen.

Nogle af de mere kendte retssager vedrører Bech Bruun og Sanjey Shah, som vi vil undersøge nærmere.

Hvordan udnyttede bagmændene ”smuthullet i skattelovgivningen”?

Når et selskab opnår overskud, kan det udbetale en del af dets overskud til selskabets ejere og aktionærer – dvs. folk, som har aktier i selskabet. Denne gevinst kaldes udbytte.

Det følger af dansk – og udenlandsk – skattelovgivning, at aktionærerne skal betale skat af udbyttet. Udbytteskatten ligger som udgangspunkt på 27 %.

Hvis en aktionær bor i udlandet (f.eks. USA), kan han risikere at skulle betale skat af samme udbytte til både Danmark og USA. Dette søger landene at forhindre ved at lave særlige aftaler om, hvem der må beskatte en indkomst. Disse aftaler betegnes som dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Danmark har indgået visse overenskomster med eksempelvis USA og Malaysia, som indebærer at aktionærer kan få refunderet den skat, de har betalt, ved at udfylde et ansøgningsskema. Formålet er at undgå, at en aktionær beskattes to gange af samme indtægt.

Manglende kontrol hos skattemyndighederne

Undersøgelseskommissionen om SKAT fik efterfølgende til opgave at undersøge udbytteskatteområdet som følge af udbyttesagen. Kommissionen fandt frem til, at SKAT ikke havde ført reel kontrol med de indsendte ansøgningsskemaer om refusion af udbytteskat. Det blev dermed ikke kontrolleret, om ansøgerne faktisk ejede de aktier, som de anmodede om udbytterefusion for.

Der deltog kun nogle få medarbejdere hos skattemyndighederne i kontrollen af ansøgningerne, heriblandt én medarbejder, som i 2018 blev idømt fængsel på fem år for at have arrangeret en uberettiget refusion af udbytteskat på 37,4 mio. kr. til en dansk statsborger bosat i udlandet, mens medarbejderen selv modtog en betaling på 2 mio. kr.

Sagen mellem den danske stat og Bech Bruun

I en markant retsafgørelse er advokatfirmaet Bech-Bruun for nylig blevet dømt til at betale 400 millioner kroner i erstatning til de danske skattemyndigheder, efter et længerevarende juridisk opgør.

Retssagen omhandlede Bech-Bruuns juridiske rådgivning til den tyske bank, North Channel Bank, i 2014 og 2015. Bech-Bruun havde udfærdiget en juridisk vurdering for North Channel Bank, hvor advokatfirmaet konkluderede, at banken ikke ville risikere at stå til ansvar over for danske myndigheder i forbindelse med deres handlinger som depotbank. Denne vurdering er siden blevet kritiseret, da banken var involveret i svindlen med refusion af udbytteskat.

Under retssagen blev der også sat fokus på Bech-Bruuns evne til at forstå de underliggende dokumenter, som var på tysk. En nøglefigur i sagen, Arne Riis, indrømmede, at han ikke havde forstået de tysksprogede dokumenter fra banken, hvilket spillede en rolle i landsrettens oprindelige frifindelse af Bech-Bruun. Dog kom Højesteret frem til, at Arne Riis burde have vidst, at kunden havde til hensigt at svindle staten med hensyn til udbytterefusioner. Bech-Bruun havde derfor handlet uforsvarligt og tilsidesat skattemyndighedernes interesser ved deres rådgivning. Højesteret dømte derfor Bech-Bruun erstatningspligt for 400 mio. kr. plus renter.

Sagen markerer et vigtigt kapitel i håndteringen af udbytteskattesagen, som har haft store konsekvenser for den danske statskasse og for den juridiske og finansielle sektor i Danmark.

Sagen mod Sanjay Shah

I centrum af udbyttetsagen står Sanjay Shah, en 52-årig britisk forretningsmand med en fortid i Dubai. Shahs historie er ikke kun en fortælling om finansielle transaktioner, men også om internationalt samarbejde og juridisk forfølgelse på tværs af landegrænser.

Sanjay Shahs anholdelse for over halvandet år siden i De Forenede Arabiske Emirater (FAE) markerede en væsentlig udvikling i bestræbelserne på at retsforfølge personer, der er involveret i udbyttetsagen. Hans varetægtsfængsling fulgte efter en periode, hvor Danmark aktivt søgte hans udlevering, hvilket kulminerede i en udleveringsaftale med FAE. Shahs sag er særligt bemærkelsesværdig for dens omfang: Han betragtes som en af hovedmændene bag udbytteskandalen, og han er tiltalt for at have svindlet den danske stat for 9,5 mia. kr.

Før sin association med udbytteskandalen, var Shah en aktiehandler i London, hvis karriere tog en afgørende drejning under finanskrisen. Dette

førte ham ind i de transaktioner, der senere ville udløse en af de største skattesvindelsager i europæisk historie. Ifølge anklagerne har Shah, ved at udnytte huller i den danske lovgivning, anmodet om refusion af udbytteskat for aktier, som han reelt aldrig har ejet. Shah selv hævder sin uskyld, idet han argumenterer for, at han blot har udnyttet eksisterende lovgivning.

Sagens kompleksitet understreges af det faktum, at Shah ikke står alene; hans påståede medhjælper, Anthony Mark Patterson, sidder allerede varetægtsfængslet i Danmark, og flere andre lande, inklusiv Belgien, har også udtrykt interesse i Shahs aktiviteter. Den seneste udvikling i sagen er, at Patterson gennem sin advokat har oplyst, at han vil tilstå.

Sagen mod Shah er dog ikke blot et spørgsmål om strafferetlige konsekvenser. Parallelt med det strafferetlige spor løber et civilretligt spor, hvor Danmark har stævnet Shah samt over 500 andre personer og virksomheder i en international juridisk kampagne, der strækker sig fra New York til Dubai som følge af udbyttetsagen.

Shahs anholdelse er et kritisk skridt, der potentielt kan føre til, at en stor del af de svindlede milliarder returneres til den danske statskasse. Indtil videre er aktiver for cirka fire milliarder kroner blevet indefrosset, hvilket kan komme Danmark til gode, hvis retssagerne falder ud til statens fordel.

Sanjay Shahs sag – såvel som udbyttetsagen i sig selv – er dermed ikke kun en prøve på det danske retssystems evne til at håndtere kompleks international svindel, men også et eksempel på de udfordringer, som globaliseringen stiller til national og international lovgivning og retshåndhævelse.

Vil du vide mere om skatteretten? Så lyt med på Skatteret Podcast – på Spotify og Apple Podcasts.

GAMLE VÅBEN SLÅR OGSÅ IHJEL

Dagen før toårsdagen for invasionen af Ukraine fik jeg chancen for at tale med et sandt øjenvidne, Adam Holm. I selskab med historikeren og journalisten, havde jeg mulighed for at stoppe op, ånde ud og reflektere over rædserne og de mange folkeretsbrud som forsat sker i det østlige Europa.

SKREVET AF
Gustav Røgild

Her fra min stol, mere end 2000 kilometer fra Kharkiv, fremstår krigen i Ukraine meget fjern. Det ville kræve en køretur på omkring 30 timer før en artillerigranat risikerer at ramme mig, men det er ikke derfor krigen virker fjern. Det ligner til forveksling et øjebliksbillede fra 1. verdenskrig, hvor skyttegravene er trukket op – sådan ser det i hvert fald ud, her to år efter Ruslands invasion af Ukraine. For nuværende er min Ukraine-bevidsthed fyldt af svenskere der maner til prepping og firehundredetusind afsnit af "Krigens døgn", som jeg aldrig får set. Jeg har glemt det mest absurde ved hele miseren – at en suveræn stat blev invaderet.

Den 24. februar 2022 rullede kampvogne ind over Ukraines grænser. En statsleder med romantiske sovjetiske imperiedrømme var aggressor, da Ukraines befolkning blev taget som gidsel i en krig om territoral og global magt. Dengang lød der spekulationer om formålet med krigen. Er krigen et vanvidsprojekt skabt af en fanatisk vanvidspræsident der planlægger et nyt Sovjetunionen, eller er nuancerne i geopolitik finere end det? Spørgsmålet der trænger sig på, er om krigen udvider sig, hvis ikke Ukraine kan modsætte sig besættelsesmagten. Den historiske kontekst, min egen dalende interesse og fremtidsudsigterne for krigen i Ukraine er en farlig cocktail som kan skabe grobund for en angstpræget stemning

omkring verdenssituationen. Det er derfor nu et godt tidspunkt til at stoppe op, trække vejret dybt, og forsøge at genfinde det rette fokus på krigen i Ukraine.

Jeg er heldig at have overtaget en rolle som vært på podcasten, "Legalt". Sammen med Oskar Bloksgaard, vil jeg det næste stykke tid lave podcast til jurastuderende, og netop forsøge at give overblik, fordybelse og fortælle vigtige historier om aktuelle emner der trænger til et fornødent fokus.

I den forbindelse har "Legalt" taget de helt tunge skyts i brug til deres første afsnit – et interview og øjenvideberetning fra krigens rædsler i Ukraine: Historiker og tidligere Deadline-vært, Adam Holm.

Adam Holm har rejst i Ukraine under krigen og skrevet reportager om nogle af de menneskeskæbner, han mødte på rejsen. Adam Holm var i Ukraine i marts 2022 for Weekendavisen, igen senere for at levere medicinsk udstyr til ukrainske styrker, men mest bemærkelsesværdigt har han rejst rundt ved krigsfronten sammen med fotograf, Jan Grarup, for at skabe bogen "While We Bleed". Det er denne bog, sammen med Adam Holms historiske og politiske faglighed, som danner grundlag for interviewet. Den bløddøde, indbundne, 5 kg-tunge, A3-bog hedder "While We Bleed" fordi den illustrerer og skildrer den blødende ukrainske befolkning. De omkring 500 sider indeholder billeder af Jan Grarup, hvorimod reportagerne er forfattet af Adam Holm.

På et tidspunkt, kort inde i vores interview, spørger jeg Adam Holm, om hvorfor billederne og historierne om den ukrainske befolkning er anderledes end andre skildringer af andre krigshærgede befolkninger? Knap havde jeg udtalt spørgsmålet, før jeg skammede mig over min "whataboutism", men Adam Holm fangede min naive undren og fortalte om noget bemærkelsesværdigt ved krigen mod den ukrainske befolkning. Adam Holm berettede, at krigen føles desto større, fordi ukrainerne i høj grad minder om den danske befolkning. Ukrainerne ser "Keeping Up with the Kardashians", går i Ralph Lauren-tøj, og ser fodbold. Ukrainerne er europæiske kvinder og mænd, som går på universitetet, og nogle læser sågar jura. Sådan plejede det i hvert fald at være – nu er mændene ved fronten. Mandlige jurastuderende, meget lig dem der interviewede Adam Holm, er ufrivilligt blevet soldater, alene fordi de er ukrainere og ikke danskere.

Legalt kontakter Adam Holm i starten af februar, og vi aftaler, at lave interviewet dagen før toårsdagen for invasionen. I mellemtiden sker der dog en række skelsættende begivenheder for Ukraine. Den 9. februar udgives et interview, hvor den amerikanske tv-vært, Tucker Carlson, interviewer den russiske statsleder. Tucker Carlson, som er mest kendt fra sit opinion-program på Fox News, er en markant stemme i Trump-bevægelsen. Efter uenigheder med Fox News har Tucker Carlson flyttet sine ytringer fra fjernsynet over til "X", hvor han udgiver sit program, og det var i det sammenhæng han foretog interviewet. Det er egentlig en skam at kalde optrinnet for et "interview", for i realiteten er der mere tale om mikrofonholderi for en totalitær leder, som således får

mulighed for at iscenesætte sig selv som en selvsikker tilhænger af den frie presse. Det siger meget om udsendelsen, at den tillige er udgivet i sin fulde form på Kremls YouTube-kanal, men det er umiddelbart endnu mere ildevarslende, at Tucker Carlson mener at kunne påvirke sine seere til at tro, at denne samtale på nogen måde giver et retvisende billede af manden der invaderede Ukraine. Tucker Carlsons udsendelse taler til en naiv amerikansk befolkning som skal til stemmeurnerne til november, men viser også, at den yderste amerikanske højrefløj, ikke bare ønsker at forholde sig neutral til krigen i Ukraine, men ved sin iver efter indenrigspolitisk indflydelse, modvirker Ukraines ret til suverænitet ved at lade aggressoren gå enegang gennem det amerikanske mediebillede og derved påvirke den amerikanske støtte til Ukraine.

Der går kun en uge fra Tucker Carlsons teateropvisning før Kreml oplyser verdensbefolkningen, at oppositionspolitikeren, Aleksej Navalnyj, er død i det sibiriske fængsel, som det russiske styre flyttede ham til kort før nytår. Navalnyj, som var én af de mest vokale personligheder til at kritisere det russiske styre, er før blevet angrebet med "Novichock", som er betegnelsen for det dødelige og mystiske giftstof, som Sovjetunionen udviklede i slutningen af den kolde krig. Navalnyjs død kan ikke fastslås som produktet af et russisk giftangreb, men ét står klart; oppositionspolitikernes død kan tilskrives det russiske styre. Sådan sagde USA's udenrigsminister, Anthony Blinken, i hvert fald til enken, Yulia Navalnyj. Behøver jeg i sammenhæng med Navalnyjs død, at drage en sammenligning til Stalins udrensning af politiske og potentielle modstandere før 2. verdenskrig?

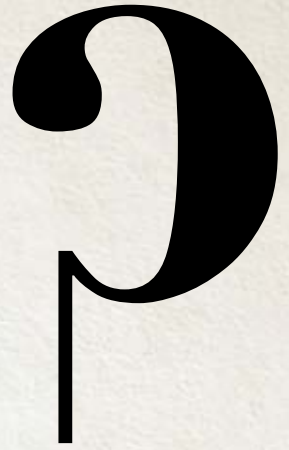
Mens krigen raser, er Donald Trump, i spil som USA's næste præsident. Han står klar til at fjerne støtten til Ukraine og mens Rusland fremstår mere totalitær end før, bekender den danske regering, at Danmark vil yde militær støtte til det Ukrainske folk de næste ti år. På de bare 14 dage der gik mellem min første mail til Adam Holm indtil vi mødtes i hans lejlighed, syntes stemningen og krigen at stikke i uigennemskuelige retninger.

Legalt allierede sig med Adam Holm, en hårdt krigskorrespondent, hvis ph.d. omhandler netop Europas politiske historie. "While We Bleed" viser billeder af tilstanden for det blødende Ukraine, men i bogens forord sættes den geopolitiske situation i relief af Adam Holm. Her kan man læse om Ukraines tidligere præsident, Viktor Janukovtj, som i 2013 forhandlede med EU, om at Ukraine rykkede sig nærmere det europæiske handelsfællesskab. Ukraine havde markedsreformer, økonomiske hjælpepakker og standardiseringer i vente – men sådan gik det ikke. For Kreml ville ikke tolerere, at Ukraine rykkede sig mod vest, og den ukrainske præsident måtte derfor vælge; valget om at tilnærme sig vesten, men med de konsekvenser, at Ukraine blev pålagt alvorlige økonomiske sanktioner fra russisk side. Den Ukrainske præsident bukkede under for det russiske pres. Han nægtede at underskrive og modtog 15 milliarder dollars til den ukrainske befolkning fra Rusland i bytte. Regeringen blev afsat, og startskuddet for Majdan-revolutionen var

lydt. Ikke længe efter blev Krim-halvøen annekteret. Selv for 10 år siden ville Rusland ikke acceptere, at Ukraine kunne vælge sin egen skæbne.

Det fortæller historien om en lang optakt til Ruslands invasion af Ukraine, imens den vestlige opinion først er vågnet op fra deres feberdrøm i 2022. Intet tyder på, at Rusland vil bevæge sig videre fra Ukraine, men én ting er soleklart, hvis Rusland tager magten over Ukrainernes territoriale integritet, vil det være et plausibelt mål for Rusland, at udfordre og provokere vestens musketéred: Natos Artikel 5.

Ruslands økonomi har efterhånden omstillet sig til at være en krigsøkonomi, som har nemmere ved at omgå hårde EU-sanktioner. En krigsførende nation holder ikke pludselig op med at bekrige. Sovjetunionen findes måske ikke længere, men engang var Den Røde Hær så stor, at den kørte stormagtens økonomi i sænk, og det er værd at huske på i den nuværende situation. For os der, givet vores alder, anser den kolde krig som et fortidslevn, er det vigtigt at forstå, at Sovjetunionen altid har ført krig, altid har oprustet militært. Alt dette bunder i ønsket om geopolitisk magt. Når krigen virker fjern, og fremtiden endnu er uvis, så er det nødvendigt at stoppe op, ånde ud, og huske, at gamle våben også slår ihjel.

Guld fra gemmerne

Hvorfor må man ikke afbilde Muhammed?

I denne udgave af Guld Fra Gemmerne tager vi historiebrillerne på. Dr. Jur, Ditlev Tamm's artikel om hvorfor man ikke må afbilde Muhammed tåler og fortjener at blive støvet af og genlæst.

SKREVET AF

professor, dr.jur et phil. Ditlev Tamm

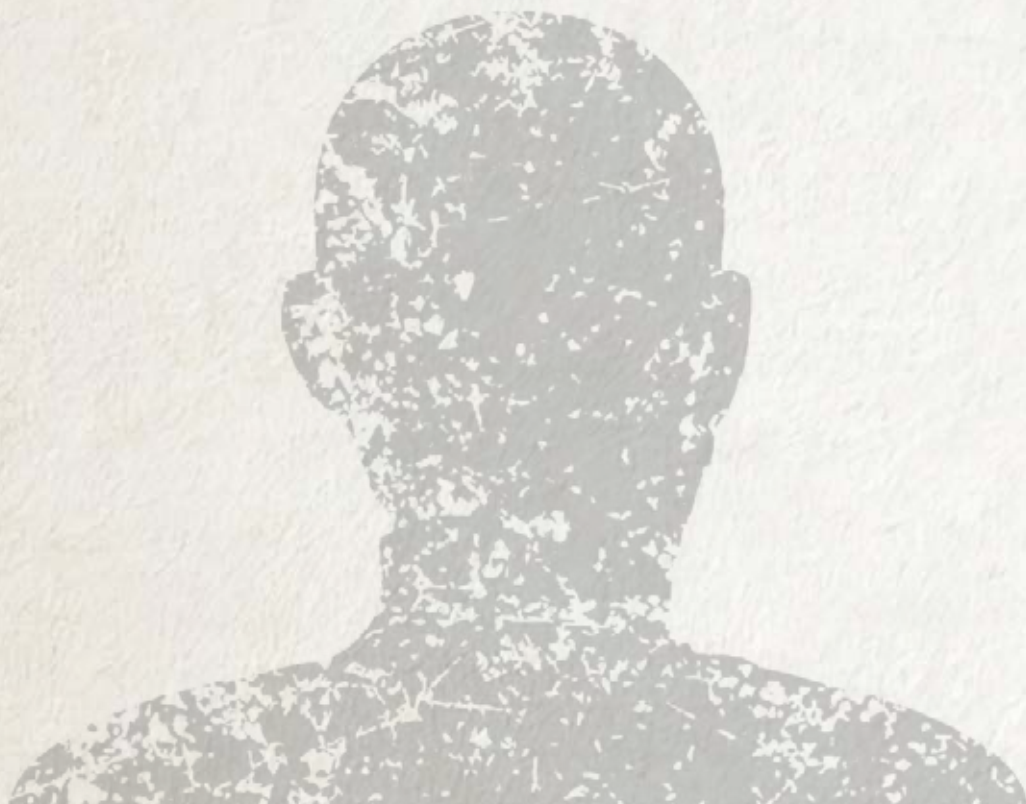
Mange, som har set de famøse tegninger af profeten Muhammed, som nu er blevet verdensberømte, har naturligt undret sig over, at de har kunnet give anledning til så meget postyr, For der findes jo afbildninger af Muhammed. Prøv at få ind på nettet under "Muhammed's Believe it or else". Her ses et bogomslag til en tegneserie forfattet af en muslim, som i karikeret form viser en frådende Muhammed med sværd i hånd ridende gennem ørkenen på en mager kamel. I USA's Højesteret ser man en frise med store lovgivere, og en af dem er Muhammed, som fremstilles med skæg iført kappe og med Koranen i hånden, selv om koranen slet ikke var

blevet nedskrevet i hans tid. På det franske Nationalbibliotek opbevares et berømt billede af Muhammeds himmelfart, hvor man tydeligt ser profetens træk. Det er altså sket før, og endnu har vi ikke oplevet demonstrationer mod US Supreme Court med krav om undskyldninger og nedtagelse af profetens kontrafej. Og den ene store gren af islam, shia-muslimerne, ser ikke med samme alvor på billeder som sunna-muslimere, og der findes derfor talrige billeder af Muhammed fra Iran især i 14- og 15-tallet. Men billederne er naturligvis respektfulde, og de forestiller som regel profetens svigersøn Ali og ikke profeten selv.

Så, hvad er det med de danske tegninger? Herregud, er det meget anderledes end "Blæksprutten" eller "Svikmøllen" ved juletid. Skidt og kanel mellem hinanden og nok mest det første. Hvordan kan nogen tage sådan på vej, spørger undrende danske sig, som ikke kender til naturlige grænser mellem alvor og spøg. Og slet ikke forstår, at der er områder, som man ikke skal begive sig ind på uden at vide, hvad det kan føre til. Sådan er det altså med Muhammed, selv om reaktionen naturligvis af helt andre grunde end dem, der umiddelbart er tilknyttet tegningerne, har antaget grotesk overdrevne former. Det skyldes selvfølgelig, at der i dag

er meget mere på spil, end tidligere. Tolerancetærsklen er mindre i den globaliserede verden, og det er en forklaring. En anden har at gøre med den stilling Muhammed har i islam og med den forhånelse, som billederne er, uanset hvordan man forholder sig til portrætter i islam.

Men reaktionen har selvfølgelig også noget at gøre med Islams opfattelse af billeder, og mange spørger naturligt, hvor man egentlig kan finde et forbud mod afbildning af profeten. Vi er vant til, at forbud har en hjemmel, men helt så enkelt er det ikke, når det gælder islam og billedforbudet.

Den, som har studeret islamisk ret vil vide, at de grundlæggende kilder er dels koran og dels den såkaldte sunna, som er den tradition, der knytter sig til koranen, og som er intimt forbundet med profeten Muhammeds person. Sunnaen består nemlig først og fremmest af overleveringer om, hvordan profeten reagerede, eller om hvad han sagde, i en lang række situationer, som den troende kan komme i, men som ikke direkte er reguleret i Koranen, der jo ikke er en lovbog, men et skrift, som i et ofte poetisk sprog vel lægger grunden til Shariaen, den vej, man skal følge, men som lagt fra er entydig, når det gælder mere konkrete situationer. I Koranen kan vi bl.a. læse at de, som tilbøder gudebilleder begår en fejltagelse (21, 51-54) og også fra historien om Moses kendte guldkalv, som jøderne tilbød i ørkenen, nævnes med afstandtagen (7, 148). Men vi skal. I første række se på traditionen, sunnaen, som den tilskrives profeten Muhammed, der jo altså på den måde bliver en helt central og forbilledlig skikkelse i islam. Hadith er et andet ord for det, som anses for overlevering om Muhammed. Traditionen for profeten Muhammed foreligger i flere hadith-samlinger, hvoraf et par stykker regnes for de mest prominente. Den ene er samlet af imam Bukhari, den anden af imam Muslim i 800-tallet. Læser man i denne sidste samling kan man overraskende nok finde en række beskrivelser af, hvordan profeten så ud. Der er altså ikke noget i vejen for mundtlig overlevering herom. Det er billederne, der problematiske. Muhammed truede ifølge traditionen dem, der lavede billeder, med straf på den yderste dag. Det fortælles, at han, da han hos sin hustru Aisha opdagede et forhæng med portrætter sagde, at de, der efterligner Allahs skabeværk vil blive straffet, og han tillægges foruden mange andre også den udtalelse om billeder, at engle ikke går ind i et hus, hvor der er hunde eller portrætter. En gang da han opdagede en dukke hos den mindreårige Aisha, skal han have kaldt dukken en hund og beordret den smidt ud. Der er således ikke tvivl om, at det hører til traditionen tilbage til profeten, at der ikke må udføres billeder af personer og slet ikke

gudebilleder. Alligevel er afbildninger altså foretaget, og det kan være vanskeligt at pege på et helt konkret forbud, og der er da også de forskere, som mener, at et egentlig billedforbud hører en senere tid til og især kan forbindes med den strenge islamiske lære, som er knyttet til Wahabi-sekten i det 18. århundrede, som praktiserede en streng form for islam.

Billedforbud eller problematisering af billeder er ikke knyttet til islam alene. Et forbud mod afbildninger af Gud findes i 2. Mosebog og var oprindeligt et af de ti bud. Både Calvinismen og Zwinglianismen forholder sig afstandtagende til billeder, mens Luther nok tolererer billeder i kirken, men ikke som henstand for tilbedelse. Billeder kan aflede opmærksomheden fra det, der egentlig er genstand for tilbedelse, og gudebilleder bliver let til afgudsbilleder. Der er derfor grund til at passe på.

Men det er naturligvis ikke det, der er på spil, når det gælder de uheldige danske tegninger i Jyllandsposten. Det handler om sårede følelser over en urimelig forhåndelse, og den kom på et tidspunkt, hvor den kunne udnyttes politisk. Ingen der læser i samlingerne af hadith om Muhammeds person kan være i tvivl om den centrale rolle profeten traditionelt har spillet i islam, og den rolle er blevet styrket i de seneste år. At afbilde profeten i upassende sammenhænge og endda for at håne er derfor i sig selv – uanset billedforbud – den direkte vej til at støde troende muslimer fra sig på. Muhammed er ikke blot profeten, men også den, hvis liv og levned står som et forbillede. Derfor er der god grund til, uanset hvad man mener om ytringsfrihed og med fuld opbakning til statsministerens håndtering af sagen, at beklage, at Jyllandsposten valgte karikaturen ledsaget af en hånende tekst, hvis man ønskede at sætte en dialog i gang om, hvad man kan tillade sig. Det var en plathed, og det skylder avisen i virkeligheden os alle sammen en undskyldning for.

MØD DEN NYE BESTYRELSE

Hannah Tholstrup

Dette år er mit tredje i JD, og i år har jeg udskiftet min (ellers højt elskede) debatpost med rollen som forkvinde. Arbejdet som forkvinde handler om at samle, strømline og nytænke bestyrelsen – hvilket jeg ikke tror bliver nogen stor udfordring med denne bestyrelse. JD er en historisk institution på jurastudiet, som er under konstant udvikling, og det er bestemt også tilfældet i denne bestyrelse, men sideløbende med udviklingen kører derudaf er det lige så vigtigt, at vi sikrer, at alle vores nye ideer og projekter gennemføres og etableres på en bæredygtig måde, så vi konstant bygger ovenpå og videreudvikler i stedet for at starte forfra. Vi skal feste og debattere og jeg glæder mig til at videreføre og udvikle det JD jeg elsker, med den her bestyrelse, som består af søde, åbne, kreative og energiske mennesker.

Gustav Røgild

Nu, på mit andet år i JD's bestyrelse, skal jeg varetage posten som kasserer og næstformand. Selvom det kan fremstå kedeligt at skulle stå for kvitteringer og årsrapporter, så ser jeg frem til opgaven med det økonomiske overblik af foreningen. Den forhenværende kasserer gjorde et fremragende arbejde med at give foreningen et mere sikkert økonomisk grundlag. Det vil gerne bygge videre på, og dertil have fokus på, at foreningens midler fornuftigt kanaliseres direkte tilbage i foreningens aktiviteter og dermed til de studerende på Det Juridisk Fakultet. Ved at have styr på økonomien får bestyrelsen og JD-mulighed for at holde knivskarp fokus på dét der gælder; at skabe konkurrencedygtige faglige aktiviteter for alle studerende og sociale arrangementer som skaber sammenhold på studiet.

Anne Sofie Flink

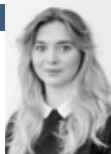
Hej, jeg hedder Anne Sofie.

Jeg indtræder som nyt medlem i JD'S bestyrelse og går på 2. semester. Jeg har fået æren af at være den nye jurabaransvarlig sammen med min makker Sean. Jeg glæder mig utrolig meget til at kunne bidrage til den super fede stemning der er herude på KUA, hvor jeg kan være med til at skabe nogle gode og sjove rammer for sociale arrangementer.

Jeg synes personligt, at det er utrolig vigtigt med arrangementer som jurabar, hvor det hele ikke skal være så formelt og at der er plads til at kunne hygge sig med sine studiekammerater og lære folk at kende på tværs af studiet.

Jeg glæder mig virkelig til at komme i gang med at indtænke en masse nye ideer til jurabar og vil gøre mit bedste for at skabe en fed fredagsbar for jer alle.

Jeg glæder mig til at møde jer i baren eller på floor til jurabar!

Julie Meyer

Hej, jeg hedder Julie Meyer og går på fjerde semester. Jeg tager nu hul på mit andet år i bestyrelsen, nu som klubmester. Min rolle bliver derfor at holde JD's famøse fester:

Semesterstartsfesterne, sommerfesten og årsfesten. Jeg glæder mig helt utroligt meget til at løfte den opgave og skabe rammerne for et vildt og sikkert festmiljø på jura. Det er ingen hemmelighed, at jeg har en stor kærlighed til JD og bestyrelsesarbejdet og jeg ser frem til at arbejde tæt med mine søde venner i bestyrelsen, for at løfte det faglige og sociale sammenhold her på studiet i endnu et godt bestyrelsessår.

Mads-Emil Jayaswal

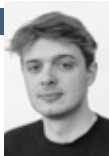
Mit navn er Mads-Emil, jeg er 21 år gammel og læser jura på 4. semester.

Jeg er bestyrelsesmedlem i Juridisk Diskussionsklub for andet år, da jeg værdsætter at være en del af et foreningsliv, der giver et unikt socialt fællesskab.

Juridisk Diskussionsklub er for mig særlig, da vi varetager forskellige arbejdsområder, der tilsammen både skaber et socialt og fagligt studiemiljø, hvorved vi afspejler alle de studerendes behov på det juridiske fakultet. Uanset hvilken bestyrelsespost man er ansvarlig for, er der mulighed for at igangsætte projekter og arrangementer, hvor man oplever, at ideer og overvejelser bliver til aktuelle arrangementer, de studerende får stor glæde af. Dette er ikke kun sjovt, men tillige lærerigt, hvilken er en af de væsentlige faktorer for hvorfor jeg også fortsætter.

I dette bestyrelsessår har jeg ansvaret for vores støttemedlemmer. Jeg vil derfor gøre mig umage i at sikre, at vores støttemedlemmer fortsat kan se en pointe i at fortsætte samarbejdet. Herudover har vi en masse spændende arrangementer i gang, hvor jeg bl.a. ser frem til årets første kaffepause den 6. marts, hvor Jesper Lau Hansen stiller sig til rådighed, og skal diskutere spørgsmålet omkring principperne om hæftelse og erstatning indenfor aktieselskaber med perspektiv til Nordic Waste sagen.

Forhåbentlig ses vi til en af vores kaffepauser - og ellers til en jurabar eller et kommende JD-arrangement.

Asger Rosenberg

Hey!

Mit navn er Asger, og jeg har fået fornøjelsen af at være en af dette års to eventansvarlige. Jeg glæder mig derfor enormt meget til at være med til at stable nogle fede, hyggelige og lærerige arrangementer på benene for jer alle! Udover at være en del af JD's bestyrelse, går jeg til dagligt på 4. semester og arbejder som Stud.jur i Anklagemyndigheden.

Man er altid mere end velkommen til at tage fat i mig hvis man har en idé og/eller et spørgsmål om alt mellem himmel og jord.

Vi ses derude!

Julie Reiter

Hey folkens. Mit navn er Julie, og jeg går på 4. semester. Jeg er PR-ansvarlig sammen med min skønne makker, Catharina.

Lige siden jeg var barn, har mine helt store fritidsinteresser været billedkunst og krea. Jurastudiet er alt andet end kreativitet, og jeg var derfor usikker på, om jura var det rigtige for mig. Derfor er jeg helt vildt ekstatisk over, at PR-posten gør det muligt for mig, at bruge kreativiteten til noget relevant i forbindelse med studiet.

Når jeg ikke sidder på uni og bikser med lærebøger eller insta stories til JD, bruger jeg tid med min familie, hvor jeg er storesøster med stort S. Weekenderne bliver brugt på byen med vennerne, hvor du helt sikkert kan fange mig til en svingom på floor.

Jeg glæder mig til at sætte mit præg på JD henover det kommende år. Vi ses til jurabar!

Mahdis H. Pour

Mit navn er Mahdis, og jeg går på 2. semester. Når jeg ikke sidder og terper culpa og EMRK, så sørger jeg for at afholde events på jurastudiet såsom bl.a. Karrieredagen og Karnov Bingo. Jeg er født i Iran, vokset op i Aalborg og bor nu i København med alt der følger. Jeg glæder mig til at føre event-traditionen videre med både faglighed og underhold, og muligvis også nye tiltag. Jeg glæder mig til at sætte mit præg på det allerede givende studiemiljø sammen med mine JD-kolleger. Sidst, men ikke mindst glæder jeg mig til at møde flere af jer JD-medlemmer - vi ses på Studiestræde.

Tobias Mallet

Jeg træder ind i mit andet år i JD's bestyrelse, hvor jeg fortsætter på posten som Stud. jur. redaktør. I år har jeg fornøjelsen af at dele posten med Lea Lauritzen. Jeg glæder mig til at bringe spændende artikler fra med-studerende med en masse på hjertet, og til at samarbejde med resten af bestyrelsen om et endnu bedre studieliv på det juridiske fakultet.

Emilie Walander

Mit navn er Emilie, og jeg går på 6. semester. Jeg indtræder som nyt medlem af bestyrelsen i JD, og er så heldig at have fået posten som caseansvarlig. Jeg ser frem til et spændende år, hvor jeg håber at kunne bidrage til nogle gode og udbytterige oplevelser for alle jurastuderende. Rollen som caseansvarlig er for mig en vigtig post, da den fokuserer på at sikre, at vi alle kan blive godt rustet til kommende eksaminer gennem tæt samarbejde med JD's støttemedlemmer. At deltage i case-arrangementer er en oplagt mulighed for at få faglige inputs og gode råd fra eksterne undervisere og specialiserede advokater inden for de fag, der afholdes eksaminer i på det pågældende semester. Der vil her blive gennemgået cases, der minder om de eksamensopgaver, man kan komme til at møde til sin eksamen. Derudover håber jeg på, som noget nyt, at kunne få stablet endnu flere faglige arrangementer på benene inden for de forskellige fag som supplement til vores alles faglige udvikling. Jeg vil særligt arbejde på at afholde oplæg fra bl.a. medstuderende der tidligere har været oppe i de pågældende fag, og som ønsker at dele ud af deres erfaringer, da vi ofte kan lære meget af hinanden. Hvis man derfor skulle have lyst til at bidrage til dette, og går med en følelse af at have knækket koden inden for et bestemt fag, er man meget velkommen til at tage fat i mig. Jeg håber at vi ses til de kommende arrangementer, og så glæder jeg mig til at møde jer alle rundt omkring!

Catharina Rusholt

Jeg hedder Catharina og går til daglig på 2. semester. Jeg har fået æren af at indtræde som PR-ansvarlig i JD's bestyrelse, dette i tæt samarbejde med søde Julie. I min rolle som PR-ansvarlig stræber jeg efter at skabe et mere kreativt og genkendeligt visuelt udtryk for foreningen, og ikke mindst søge at spænde bredt i forhold til delingen af foreningens sociale- som faglige arrangementer. Jeg ser frem til forhåbentlig at være med til at løfte foreningen endnu mere og ikke mindst til at møde jer alle i foreningens sociale sammenhænge, såvel som faglige sammenhænge. Jeg håber at kunne inddrage alle vores medlemmer i vores arbejde i PR, hvorfor indbakken altid er åben. Så tøv endelig ikke med at sende alle jeres bidrag - om ikke andet, kan man altid fange mig over en øl. Jeg glæder mig til at komme i gang!

Nicolai Van Schaik

Efter et lærerigt år som Jurabar-ansvarlig sammen med Mads-Emil, skal jeg nu overtage posten som debatansvarlig efter Hannah. Det er nogle store sko jeg skal udfylde, men jeg glæder mig til at blive bedre end hende. Debatterne er vigtige at holde fast i, for de giver liv til campus og fastholder universitetet som et sted, hvor diskussioner kan spire. Det kommende år byder på mange vigtige diskussioner i en ophedet og konfliktfyldt verden, samt i relation til det kommende EP-valg og præsidentvalget i USA. Jeg håber på at kunne give JD's debatter endnu mere kant. Jeg glæder mig!

Lea Lauritzen

Jeg hedder Lea og går på sjette semester. Jeg har fået æren af at blive redaktør på Stud.jur bladet sammen med Tobias! I det forgangne år har Gustav og Tobias virkelig drevet bladet i en rigtig retning, hvor bladet er af studerende til studerende. Det er jo et studieblad. Den retning vil vi fortsætte med, og samtidig glæder jeg mig til at sætte mit eget præg på bladet. Jeg håber, at stud.jur bladet kan minde jer om, at der er andet til juraen og jurastudiet end pensum og undervisning. Tøv endelig ikke med at tage fat i mig, hvis du synes, at der mangler noget i bladet!

Jeg glæder mig til at komme i gang med det hele, og jeg håber, at I vil følge med. Vi ses!

Jens Paaske

Mit navn er Jens, og jeg er nyvalgt bestyrelsesmedlem i JD, hvor jeg varetager ansvaret for studiebesøgene. Her vil jeg bestræbe mig på at facilitere en række besøgsaftener med et forskelligartet indhold, så der vil være tilbud til alle, uagtet om du brænder for de specialiserede formueretlige randområder, eller du i højere grad nærer interesse for folkeretten og dens betydning for international jura og politik.

Jeg ser frem til et fedt JD år og glæder mig til at drikke øl med jer alle til jurabar!

Sean Paul Heide-Burns

Hej mit navn er Sean Paul Heide-Burns og jeg går på 2. semester.

Dette er mit første år i bestyrelsen, hvor jeg har fået æren at overtage posten jurabaransvarlig, som jeg deler sammen med Anne Sofie. Det er en rolle jeg ser frem til at indtræde, og vil så vidt som muligt sætte mit præg på fredagsbaren.

Jeg ser frem til de udfordringer, som rollen giver ophav til, og dertil skabe nogle sjove og sociale arrangementer, der kan give et afbræk fra studiet.

Derudover har vi spændende planer og idéer til hvordan fredagsbaren kan ændre udtryk, som vi håber i vil tage til jer.

Ses til jurabar!

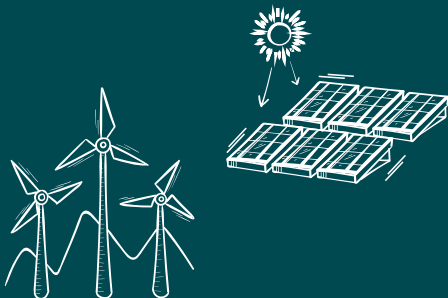
Vidste du, at Accura:

- er vokset fra 190 medarbejdere i 2018 til mere end **575** medarbejdere i 2024?

- de sidste tre år har været Danmarks **førende** transaktionshus med mere end **385** transaktioner?

- har en globalt **førende** afdeling for Renewable Energy ...

... med **internationale** kontorer i Singapore, London, Boston, Tokyo, Melbourne og Seoul?

Følg os på Instagram

... og læs mere om vores stillingsopslag, arrangementer, konkurrencer og meget mere.

ROMA O MORTE

SKREVET AF

Oskar Bloksgaard

Rom, den evige by, er et sted, hvor fortid og nutid flettes sammen i en dans af skønhed og kaos. Det er kontrasterne by, hvor gamle ruiner står side om side med moderne bygninger, og hvor hverdagens stress og jag er sidestillet med øjeblikke af fredfyldt ro. For en udvekslingsstudent er Rom en by, der insisterer på en unik og uforglemmelig oplevelse.

I hjertet af Rom, hvor historie og kultur mødes, har to unge jurastuderende, Olivia og Lisa, indledt et spændende udvekslingsophold. Det var imidlertid ikke skåret i sten at de skulle lande i Rom. Et par måneder inden udvekslingsopholdet befandt Lisa sig på en badestrand flere kilometer væk fra sin KU-mail. Badestrandens idyl blev imidlertid afbrudt af et opkald fra Olivia der febrilsk gjorde hende opmærksom på at hun skulle tjekke sin KU-mail, da deres deadline var overskredet. De to veninder kunne imidlertid konstatere at de havde fået 10 mails med beskederne "last deadline". Deadlinen for at melde sig

på fag var overskredet og de stod nu overfor de barske realiteter at vælge mellem at udskyde deres bachelor eller at droppe ambitionerne om at komme på udveksling i Rom. Men på baggrund af flere opringninger til fakultet i Rom og en række diplomatiske kunstøvelser lykkes det Olivia og Lisa at finde vejen til Rom.

Jeg har besøgt Olivia og Lisa i Rom i regi af podcasten "Legalt" for at foretage et nedslag og tilbageblik på deres tid som udvekslingsstuderende i Rom. Legalt møder Lisa og Olivia på en fortovscafe i udkanten af det romerske kvarter Ostiense inden turen går til årets romerske restaurant: Trecca. Efter aperitif presser aftenens første spørgsmål sig på: Hvordan har jeres oplevelse af Rom været?

Lisa: "Det har ikke følt anderledes end en lang storbyferie. Der er ikke gået alt for meget hverdag i den samtidig med at vi går på universitetet hernede. Vi har egentlig bare haft meget tid til at fortabe os i Rom og dens fristelser."

Olivia tilføjer: "Forskellen fra en storbyferie er at man ikke føler et pres på at nå det hele på meget kort tid. Tværtimod er tiden på vores side og vi kan udforske Rom i vores eget tempo".

Turen går nu i samlet flok til restauranten Trecca i et slentrende tempo. Vi ligner til forveksling en flok dagdrivere. Vi indfinder os på restauranten som ligger på grænsen mellem Ostiense og Garbatella og man bliver øjeblikkeligt omsluttet af en hyggelig energi. Vi er således placeret så tilpas langt væk fra Roms centrum at mødet med turister er en sjældenhed. Trecca omfavner det klassiske og traditionelle romerske køkken med et moderne tvist bestående af et vinkort som indeholder en række muligheder for naturvin. Vi har efter lokal vejledning valgt at vælge anden seating på restauranten. Efter det første glas vin og en velsmagende amatricina, er det den perfekte anledning til at spørge om det mest presserende spørgsmål. Hvad er bagsiden af medaljen ved at være på udveksling?

Lisa: "Det har været lidt hårdt at få skabt sig en vennegruppe som ikke er en "danskerklub". Det har vi virkelig prøvet at bryde ud af, men på den anden side er det meget nemt at snakke med folk man har rigtig meget tilfælles med. Jeg vil rigtig gerne møde en række nye mennesker fra andre EU-lande som er udvekslingsstuderende, men folk har en tendens til at danne grupper. Det er en udfordring at forsøge at bryde grupperne op, især når man kommer fra et skandinavisk land, hvor folk er mere tilbageholdende."

Olivia nikker genkendende og tilslutter sig med: "Man vil det jo gerne, men man er også tilbøjelig til selv at ende i en gruppe og falde tilbage på nemme og trygge fællesskab. Men det kunne være fedt at komme tilbage med nogle bekendtskaber på tværs af Europa."

Samtalen bliver imidlertid afbrudt af at tjeneren kommer ind med endnu en række klassiske romerske

pastaserveringer samt en kold salat med hvide bønner kombineret med friteret artiskok med olie og hvidløg. Efter madroen har indtruffet sig bliver den abrupt afbrudt af Lisa som tilføjer:

”Jeg savner faktisk lidt studiemiljøet derhjemme. Den måde man læser hernede på, er ret ustruktureret og mærkelig. Vi skal dukke op, men ikke til eksamenerne osv. Vi har famlet lidt i blinde over hvilke forventninger og krav der har været fra universitets side.

Da Olivia konstaterer at madroen er en saga blot, tilføjer hun: ”Der er ikke forelæsninger og seminarer med stamhold som i København. Vi har nogle fag vi følger, hvor lidt under 50% foregår online. Det er i høj grad

en professor som taler om løst og fast og det kan nogle gange forvirre. Men det har til gengæld også været fedt, da det er nemmere at slå computeren op alle mulige andre steder i Rom.”

Da maden hos Trecca er knivskarp og samtidigt ukompliceret falder snakken ved bordet igen på det kulinariske aspekt af Rom. Det er klart at Rom uden tvivl er et kulinarisk arnested for klassisk italiensk mad. Men Rom er også en underlig størrelse og kan ikke direkte sammenlignes med andre europæiske metropoler. Byen er konservativ og gammeldags og det kræver specialviden at finde en fest lidt over midnat. Imidlertid er romerne velklædte hvilket medvirker til et strømlinet gadebillede. Romerne

har kun fornyeligt opdaget fidusen med vintage-butikker, så der er en masse lokale kup at foretage sig hos det lokale marked om søndagen, understreger Lisa. I Rom går alting langsomt. Byen er for de slentrende.

Inden tjeneren kommer med grappa, spørger jeg igen Lisa og Olivia hvordan det er muligt ikke at forfalde til et bohemeliv i Rom mens man er på udveksling? Det forekommer indlysende at man kan glane på en marmorskulptur af Benini i timevis, imens bedøvelsen af italiensk mad og vin kicker ind.

”Det er ikke nogen hemmelighed at vi spiser meget ude. Man er også ude til mellemmåltiderne. Ud til frokost

efterfulgt af aperitivo som afsluttes af en let aftensmad. Vores tid er i høj grad dikteret af at vi ikke har et studiejob hernede samtidig med at studiet ikke er så krævende.”

Der er dog ingen tvivl om at Lisa og Olivia er landet på den rette hylde i Rom og bare den blotte udsigt til at komme tilbage til Danmark i januar virker deprimerende af nordbrandtske dimensioner.

Efter maden tager vi en taxa til kvarteret Monti og forsøger os på det romerske natteliv. I samme øjeblik da taxadøren lukker er konklusionen klar: Det er en fejl ikke at tage på udvekslingsophold.

SKREVET AF
Tobias Mallet

TEMAUGE OM **MENNESKERET**

Start marts afholdte vi JD's Temauge om menneskerettigheder, som bestod af tre dage, der var tætpakkede med indsigtsgivende diskussioner, praktiske indblik og faglig fordybelse.

Ugen kickstartede med en dybdegående retsfilosofisk og historisk introduktion, hvor Jakob v. H. Holtermann og Morten Kjær satte scenen. Herefter gav Christian Fuglsang fra kontoret for Stats- og Menneskeret og Pernille Boye Koch fra Institut for Menneskerettigheder indsigt i det praktiske arbejde med menneskerettigheder. Dagen sluttede af med to debatter, der centrerede omkring ytringsfrihed. Den ene med fokus på ytrings- og pressefrihed i krigssituationer og nyhedsmediers rolle og ansvar i dækningen af krigssituationer, med Tine Johansen fra Dansk Journalistforbund, Peter Lambert fra Lassen Ricard og Sten Schaumburg-Müller fra Juridisk Institut. Den anden debat handlede om ytringsfrihed på sociale medier og tech-giganters rolle og forpligtelser mht. fake news og censurering, med Ask Hesby Krogh fra Digital Ansvar og Marya Akhtar fra Institut for Menneskerettigheder .

Andendagen bød på en rejse fra teoretiske diskussioner om forbuddet mod tortur, omfanget af retten til privat og familieliv og retten til fri bevægelighed med Jens Rytter til en konfrontation med de praktiske udfordringer og politiske rammer herfor på Udrejsecenteret Sjælsmark, hvor deltagerne fik et indblik i livet på et udrejsecenter. Rundvisningen blev suppleret med informative og interessante oplæg fra Danish Red Cross, Kriminalforsorgen og Hjemrejsestyrelsen, som var tålmodige og klar til at svare på vores (virkelig) mange spørgsmål.

Den tredje og sidste dag sluttede temaugen af med to skarpe paneldebatter. Den første debat var med Morten Messerschmidt fra Dansk Folkeparti, Paw Fruerlund fra Poul smith/Kammeradvokaten og Frederik Waage fra Juridisk Institut, som diskuterede kritiske perspektiver på EMRK og Charteret, navnlig EMD's hurtige og aktivistiske praksis. Dagens anden debat, som handlede om retfærdig rettergang, var med Kristian Kirk Petersen fra SSK, Trine Maria Ilsøe fra DR og Erbil Kaya, der diskuterede deres perspektiver på både den hemmelig retspleje og mediers betydning for retfærdig rettergang.

Temaugen rundede af med en festlig middag, hvor alle deltagerne kunne vende ugens mange indtryk og diskussioner.

Formålet med JD's Temauge er at skabe et rum for de mere dybtgående faglige diskussioner, som udspringer af interesse snarere end forberedelse på eksamen. Ugen er for dem der savner netop dette på studiet, og som ønsker at møde andre studerende med samme indstilling.

Så alt i alt endnu en vellykket temauge. Alle oplægsholdere skal have kæmpe tak for deres deltagelse og imødekommenhed. Poul Schmith/Kammeradvokaten skal have kæmpe tak for deres sponsorat, som har muliggjort dette meget ambitiøse projekt.

Vi glæder os allerede til næste år!

NYDEFINERET JURABAR?

Jurabaren udgør en konsekvent og essentiel del af JD's brede sortiment af sociale arrangementer. Ansvar for denne omfattende og betydningsfulde opgave hviler nu på mine og Anne Sofies skuldre. Vi er førsteårsstuderende på jurastudiet og indtager samtidig rollen som nyudklækkede bestyrelsesmedlemmer af Juridisk Diskussionsklub.

Vi går til opgaven med energi og en intention om at gentænke, hvad en jurabar kan være. Dette reflekteres i vores beslutning om at reducere antallet af jurabar-arrangementer i dette semester, hvilket giver os mulighed for at optimere kvaliteten af vores endelige produkt.

Som nye ansigter vil der fremover blive indført ændringer i den kendte jurabar. For det første har vi prioriteret at introducere fadølsanlæg til de ekstra tørstige samt et jurahjul, hvor præmier kan vindes og/eller deles med vennerne. Derudover vil jurabaren fremover inkludere temaer, indslag og andre elementer, hvor vi ønsker at inddrage vores medstuderende.

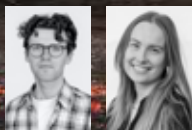
Anne Sofie og jeg har spændende planer for resten af semestret, som vi ser frem til at afsløre, når vi nærmer os de kommende jurabar-arrangementer. Det er vores mål at skabe en jurabar, hvor der er plads til både at nyde en øl efter en sen fredagsforelæsning og til dem, der ønsker at danse med den søde senere på aftenen. Med andre ord stræber vi efter at skabe en multifacetteret fredagsbar, hvor alle er velkomne. Vi er utroligt tilfredse med det stærke fremmøde til semestrets første jurabar den 23. februar og håber på det fortsætter fremover!

Vi ser allerede frem til at se jer den 22. marts.

Yderligere opdateringer vil blive annonceret, efterhånden som arrangementerne nærmer sig.

SKREVET AF

*Sean Paul Heide-Burns
og Anne Sofie Flink*

ÅRETS FØRSTE

JURRA

BAR

FC CULPA *i stor fremgang*

SKREVET AF

Andreas Skjellerup

Nedtællingen er i gang, forberedelserne store og inden længe er det igen tid til, at de hvidklædte helte fra FC Culpa, skal i gang med endnu en forrygende sæson. Efter en lang vinterpause er træningsopstarten i FC Culpa endelig begyndt, og det varer ikke længe før alle klubbens spillere igen kan trække i den hvide rustning.

Stor fremgang

FC Culpa afsluttede 2023 meget tilfredsstillende, hvor klubben har oplevet stor fremgang. 2023 bød på en masse nye spillere, som allerede er blevet godt integreret på klubbens diverse fodboldhold. Yderligere bød det på to nye hovedsponsorer, navnlig i form af Horten advokatpartnerselskab samt Poul Schmith/kammeradvokaten. FC Culpa er fortsat utrolig glade for samarbejdet, og ser frem til et spændende år med vores samarbejdspartnere, der kommer til at være fyldt med en masse gode arrangementer.

Ny bestyrelse

Udover at der arbejdes hårdt på grønsværen i Valby IP, byder 2024 også velkommen til en ny bestyrelse. Den nye

bestyrelse har allerede afholdt første bestyrelsesmøde, og der er store forventninger til klubbens sportslige resultater samt de kommende arrangementer i 2024. Bestyrelsen for FC Culpa ved den nye formand, Casper Nicolajsen udtaler: "Jeg glæder mig til, at jeg sammen med resten af bestyrelsen får mulighed for at bidrage til det sociale miljø på studiet og forhåbentligt kan gøre hverdagen lidt sjovere ved siden af det ellers travle studie".

Store planer

Den nye bestyrelse holder tillige fast i målsætningen om at klubben skal nå et europæisk gruppespil inden 2030. Klubbens spillere er fuldt dedikeret og har samtidig en stor tiltro til, at det bliver en realitet inden for de kommende år. Cheftræner for herrernes førstehold, Daniel Bildov, udtaler: "Efter et vellykket transfervindue, hvor klubben med de nye sponsorer står stærkt økonomisk, er jeg ikke i tvivl om, at der kommer europæisk fodbold til Valby IP inden længe. Vi forsætter vores gode presspil, holder humøret højt og bliver ved med at tro på tingene"

HORTEN

Nyt fodboldhold

Med 2024 kommer – foruden en ny bestyrelse – også et nyt fodboldhold i FC Culpa.

I den kommende forårssæson skal klubbens pigehold brilliere Valby IP's baner med deres nye 11 – mands hold. På den note skal det tilføjes, at holdet netop nu søger en ny træner. Hvis du derfor drømmer om at blive den næste Josep Guardiola eller Carlo Ancelotti, eller blot ønsker at tilbringe noget af din tid i en fantastisk fodboldklub som FC Culpa, så tøv endelig ikke med at skrive til os.

Kommende arrangementer

2024 bliver ikke kun året, hvor klubbens forskellige hold kommer til at sprudle frem på grønsværen, men det bliver også året, hvor klubben kommer til at afholde diverse arrangementer sammen med vores 2 nye hovedsponsorer. På tegnebrættet er der adskillige planer, og uden at kommentere for meget på de interne samtaleemner i bestyrelsen, indebærer dette blandt andet en kommende fodboldkamp mod farmaceut studiet ved KU. Om du er interesseret i fodbold eller ej, så brug din dag på at forkæle

dine øjne i lyset af Culpaspillernes tiki-taka og kom ud at heppe på de hvidklædte helte. Derudover er bestyrelsen også i gang med at planlægge den traditionsrige sommerfest, som du absolut ikke vil gå glip af.

FC Culpas sommerfest er en stor tradition i klubben. Udover at FC Culpa har nogle utroligt velspillende fodboldhold, så er klubben også et socialt tiltag, som er med til at fremme det sociale liv på studiet. Sommerfesten er en fantastisk afslutning på fodboldsæsonen, hvor klubbens forskellige spillere – der består af navnlig studerende, fuldmægtige og advokater – samles og fejrer endnu en vellykket sæson i klubbens historie.

Træning

Vi træner hver onsdag i Valby IP kl. 20:30 – 22:00, hvor alle er velkomne, ligegyldigt om du har spillet fodbold førhen, eller om du klør dig i håret hver gang du hører ordet "offside". Du er selvfølgelig altid velkommen til at skrive til os for mere information.

Forza Culpa!

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

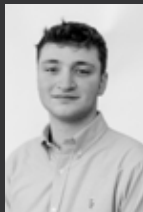
EKSKLUSIVE STØTTEMEDLEMMER

JDs BESTYRELSE 2024

Forkvinde
Hannah Kendal Tholstrup
hannah@jdku.dk

**Næstformand
og Kasserer**
Gustav Rudolph Røgild
rudolph@jdku.dk

Støttemedlemsansvarlig
Mads-Emil Jayaswal
Mads-Emil@jdku.dk

Debatansvarlig
Nicolai Van Schaik
nicolai@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Tobias Mallet
tobias@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Lea Lauritzen
lea@jdku.dk

Klubmester
Julie Meyer
meyer@jdku.dk

PR-ansvarlig
Catharina Rusholt
catharina@jdku.dk

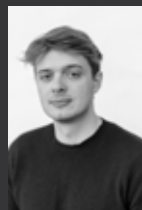
PR-ansvarlig
Julie Reiter
julie.reiter@jdku.dk

Studiebesøgsansvarlig
Jens Paaske Klausen
jens@jdku.dk

Caseansvarlig
Emilie Walander
emilie@jdku.dk

Eventansvarlig
Asger Rosenberg
asger@jdku.dk

Eventansvarlig
Mahdis Pour
mahdis@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Anne Sofie Flink
annesofie@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Sean Paul Heide-Burns
sean@jdku.dk

Hvad er dit næste skridt?

Gorrissen Federspiel er ét af de foretrukne danske advokatfirmaer – en position, vi er ydmygt stolte af, og som vi gør os fortjent til hver dag.

Hos Gorrissen Federspiel bliver du en del af et hold med erfarne og dygtige kolleger, som vejleder og udvikler dig igennem hele dit karriereforløb.

Vi søger løbende juridiske talenter, som ønsker at udvikle sig til førende erhvervsadvokater. Læs mere om dine karrieremuligheder på vores hjemmeside og send en uopfordret ansøgning.

gorrissenfederspiel.com/karriere

Gorrissen Federspiel